

ufo-nyt SUFOI ©

42.årg. 2000

3.kvartal

Nr. 3

**Oplev ufoer i Norge
Dommedag aflyst - igen
Fremmede fartøjer over Aalborg
Jeg har trykket et spøgelse på næven
Første bevis for en nærkontakt af 3. grad?**

Forsiden:

Lørdag den 24. juni var aftenen lun. Det var næsten vindstille i Nordjylland, og mange nød det gode vejr udendørs. Derfor lagde en del mærke til nogle tydelige lys, der bevægede sig langsomt på den skyede himmel kort efter kl. 23.30.

Læs Torben Birkeholms artikel „Fremmede fartøjer over Aalborg“.
(Foto: privatfoto)

Club ufo-nyt

Bliv gratis medlem af SUFOI's nye bogklub og få ekstra fordele som læser af UFO-Nyt.
Læs nærmere side 9.

Indhold

Ulven kommer!	3
Fremmede fartøjer over Aalborg	4
Første DNA bevis i en nærkontakt	7
Club ufo-nyt	9
Oplev ufoer i Norge	10
Rumaffald i Sydafrika	12
Dommedag udeblev - igen	12
Kig på himlen	13
Nødraket var nordlys!	13
Karin Frost	14
Verdens særeste weekend	15
Jeg har trykket et spøgelse på næven	17
En kommentar til „19 Direkte“	19
Spielberg ufoer	20
Tavshedspligt i 25 år?	20
Et historisk øjeblik	21
Gådefulde stjernesud	22

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information og
observationer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.sufoi.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

© Copyright: SUFOI 2000

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør. Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen
e-mail: box7151@post3.tele.dk

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczký og Hunt Emerson.

Produktion:

Sats ved: JL Desk Top - 57 64 84 37
Tryk udført af:
Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives

af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2000 er kr. 247,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 60,00 (i alt kr. 307,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2000-2004 incl.) for kr. 1.235,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.535,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte**

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. E-mail: box7151@post3.tele.dk

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Egon Olsen (SUFOI's Oplysning), Grønhøjvej 21, 8700 Horsens. 75 65 32 42.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Lysåvej 2, 8600 Silkeborg. 86 80 26 13.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Lars H. Andersen (informationsmedarbejder), Herningvej 11B, 1., 6950 Ringkøbing.

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Verner Møller (SUFOI's Oplysning), Mustrupvej 11, 8355 Solbjerg. 86 92 80 43.

Asle Nielsen (SUFOI's Oplysning), Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 7211 17.

Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.

Michael Storm (bogarkiv), Durup Allé 80, 2730 Herlev. 44 92 41 80.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Ulven kommer!

Overdrivelse fremmer forståelsen. Der er i disse år en tendens til at udtrykke sig med overdreven brug af tillægsord o.lign. Alting er enormt, fantastisk, sensationelt, katastrofalt eller „helt kanon“! Således også i ufo-kredse, hvor vi gang på gang hører, at en ny sag „er den bedste til dato“ og „et afgørende bevis for, at vi ikke er alene i universet“. Men efterfølgende må vi konstatere, at det - endnu engang - var en fis i en hornlygte. Lad mig illustrere dette med to dugfriske eksempler fra England:

I tiden op til den 11. marts var verdenspressen virkelig gejlet op til den helt store sensation. Det engelske tidsskrift „UFO Magazine“ med Graham Birdsall i spidsen ville på en pressekonference vise klip fra den nye video „The Secret NASA Transmissions“. De angiveligt tophemmelige optagelser fra de amerikanske rumfærger skulle vise to ukendte livsformer i rummet.

Men sensationen udeblev. Efter pressekonferencen har ingen aviser eller tv-stationer bragt så meget som en kommentar om filmen, trods mediehysteriet op til offentliggørelsen. Hvorfor denne tavshed?

Graham Birdsall har i det seneste nummer af UFO Magazine svar på rede hånd: Pressen har rottet sig sammen med CIA, FBI, diverse regeringer og alle de andre mørkemennesker, som forsøger at skjule sandheden om ufoerne. Længe leve sammensværgelsesteorien! Den kan bruges til hvad som helst og er umulig at imødegå med succes - for så er man jo selv med i komplotet, ikke sandt?

Sandheden om pressens svigtende interesse er nok snarere, at den omtalte videofilm godt nok viser flere interessante klip fra rummet - derfor har SUFOI også hjemkøbt et mindre antal videoer, så læserne kan få syn for sagn - men filmen lever ikke op til UFO Magazines pompøse forannoncering. I øvrigt er optagelserne - som Ole Henningsen også påpegede i sidste nummer af UFO-Nyt og i middagsradioavisen i DR - ikke hemmelige. Alle kunne have optaget sekvenserne udstyret med en fantastisk tålmodighed og en hulens masse videobånd.

Den 17. juli dukkede en ny

opsigtsvækkende pressemeddelelse op i mailsystemet. Den kom fra en ufogruppe kaldet „British UFO Studies Centre“ i Nordengland. Gruppen havde netop modtaget en 4-minutters optagelse af en dagslysufo filmet af en Eric Morris den 9. juli i Hartford. Optagelsen er ifølge pressemeddelelsen „den bedste ufooptagelse i UK nogensinde“ og „årets mest overbevisende bevis for, at fremmede fartøjer besøger Jorden“.

Folk, der har set hele optagelsen, siger, at den viser et lille, rundt objekt, som tumler rundt på himlen, mens kameraets autofokus forgæves forsøger at stille skarpt. Vi bringer på denne side et enkelt billede fra den sensationelle film - som næppe kan forstyrre nattesøvnen hos UFO-Nyts læsere.

Det ligner jo unægtelig en ballon, hvilket den kendte engelske ufolog Jenny Randles også har påpeget over for British UFO Studies Centre. Men det rager indtil videre British UFO Studies Centre en fjer. De har endelig fået en „god“ sag, som de kan bruge til at sole sig i mediernes flygtige søgelys.

Hvis ufologien nogensinde skal opnå så mange troværdige facts, at det kan sandsynliggøres, at der vitterligt findes uidentificerede himmelfænomener, som videnskaben bør interessere sig for - så har vi ikke brug for personer eller organisationer, der råber „rumskib!“ og „sensation!“, hver gang de ser en ballon eller et flakkende lys på aftenhimlen eller opdager cirkelmønstre i naboens kornmark.

Vi vil se jordbunden rapportoptagelse og seriøs efterforskning, også selv om den nogle gange medfører, at det, der i første omgang så meget mystisk ud, viser sig at have en ganske naturlig forklaring. Artiklen på de følgende sider er et godt eksempel på dette. □

AF KIM MØLLER
HANSEN

Fremmede fartøjer over Aalborg

Lørdag den 24. juni var aftenen lun. Det var næsten vindstille i Nordjylland, og mange nød det gode vejr udendørs. Derfor lagde en del mærke til nogle tydelige lys, der bevægede sig langsomt på den skyede himmel kort efter kl. 23.30.

AF TORBEN
BIRKEHOLM

To gullige eller rødlige lys bevægede sig lydløst over Aalborg-området og fik straks efter følgeskab af endnu et lys, der steg op mod de første. Sammen fulgte de tre lys et indviklet mønster i luften, hvor de på et tidspunkt dannede spidserne i en flot trekant.

Lysene kunne ses i adskillige minutter, og flere vidner undrede sig såre. Ved 23.45-tiden begyndte telefonerne så at kime hos Flyve-

station Aalborg og SUFOI's lokale repræsentant Torben Birkeholm. Nogle rapporterede om lysende ufo'er over byen, mens andre ville høre, om man havde en forklaring på de tre mærkelige lys. Her følger et par eksempler på de meldinger, som kom ind til SUFOI, enten direkte eller henvist af personalet på Flyvestationen:

Vidne fra Aalborgs vestby:

Først så jeg to gulligt lysende

“stjerner”, der kom fra øst. De bevægede sig langsomt på himlen nogenlunde samlet. Pludselig kom endnu et lys til, og de første to bevægede sig derefter tæt ind mod hinanden. Til sidst bevægede alle tre lys sig i hver sin retning. Jeg har netop talt med Flyvestationen, der allerede havde modtaget tre opkald om det samme.

Vidne fra den sydlige del af Aalborg:

Jeg observerede to lysende objekter fra mit soveværelsesvindue på 3. sal i nordøstlig retning. De bevægede sig skråt opad mod nord i et roligt tempo. Min første tanke var, at jeg kiggede på to helikoptere, men det gullige lys og de manglende blink undrede mig. Et godt stykke over Skansebakken i Nørresundby nærmede det nederste objekt sig det øverste, og et kort øjeblik var de meget tæt på hinanden, for igen et øjeblik senere at lægge afstand til hinanden.

Lysene fulgtes ad i en lige linje, men stod pludselig stille med noget større afstand. Da kom et tredje objekt frem over Skansebakken, bevægede sig i linje med det øverste objekt, bare lidt lavere. Formationen stod stille i flere minutter og begyndte så at svæve langsomt op mod skyerne. De gled stille fra hinanden, og som de gled op gennem skyerne, blev de svagere og svagere. Til sidst kunne jeg kun se et objekt. Set gennem kikkert var der kun tale om et sløret lys. Jeg ringede til bekendte nord for Aalborg, men de kunne ikke se noget.

Vidne fra Nørresundby:

Vi så tre gulligt lysende objekter, der langsomt bevægede sig over himlen. Objekterne var under det lave skydække. De skiftede indbyrdes position, men fulgtes ad. På et tidspunkt forsvandt de ind i skydækket. Der var ingen motorstøj, og de bevægede sig ikke som noget kendt.

På et tidspunkt efter midnat

ringede personel fra Flyvestationen til SUFOI's repræsentant for at drøfte sagen. Der var ingen flytrafik i området, men på baggrund af de telefoniske oplysninger blev flere teorier diskuteret.

Umiddelbart kunne der være tale om projektørlys/laserlys, idet de blev set med skyerne som baggrund (skybasen lå i omkring 6.000 fod). Dog var flere vidner sikre på, at mindst et af lysene blev set med himlen som baggrund. Tilsyneladende havde politiet også modtaget henvendelser fra vidner. Nogle vidner mente, at der kunne være tale om balloner.

Videoptagelse af de tre lys

SUFOI fik tidligt en meget interessant henvendelse. En familie i Nørresundby havde koldblodigt optaget ca. fem minutter af hændelsen på video, og alle tre lys kunne tydeligt ses! Der blev straks lavet aftale om at besøge familien om søndagen, så SUFOI kunne sikre en teknisk undersøgelse af den spændende optagelse.

I løbet af søndagen ringede flere vidner, og en del rapporterede hændelsen via SUFOI's hjemmeside. Om eftermiddagen blev videoptagelsen set igennem flere gange, og der blev optaget rapport vedr. omstændighederne, de praktiske og de tekniske forhold.

Optagelsen viste sig at være meget god, bl.a. havde man sikret sig, at omgivelserne kunne ses samtidig med lysene, selv om der blev zoomet ind på de tre lys adskillige gange. Når man både kan se ufofænomener og omgivelser, er det muligt at lave beregninger af størrelse og afstand, noget som ellers vil være vanskeligt.

Nogle af vidnerne, der rapporterede via SUFOI's hjemmeside, gav ret detaljerede beskrivelser. Fx denne fra en århusianer, der havde været til Vikingetræf på Lindholm Høje, som fra 41 meters højde giver mulighed for et godt udsyn over både Nørresundby og Aalborg (forkortet):

Fem af os gik op på vikingegravpladsen for at sidde lidt (det er en speciel følelse som vikingekriger at sidde der, hvor "de rigtige" og ens forgængere ligger begravet...). Efter en times tid fik jeg øje på et skarpt lys mellem to skorstenene nede i Nørresundby, tilsyneladende længere væk end skorstenene. Jeg undrer mig, da der pludselig er to lys, og så tre. Jeg gør mine venner opmærksom

på det, og flere har allerede set det. En af dem er helikopterpilot i forsvaret, og han har set alt, der bør flyve i dansk lufterum, men hverken han eller vi andre kan identificere ufoerne. De tre gulorange lys flyver ad en kurs mod os og stiger til 5-7.000 fod, før de forsvinder i skyerne. Indimellem bytter de plads i formationen med en hastighed nogenlunde som helikoptere. Lysene var stærkere end nogen planet.

En anden beskrev hændelsen, som den blev oplevet fra gadeniveau i Aalborg:

Jeg kom hjem fra arbejde lørdag aften, da en af mine naboer bad mig kigge mod himlen. Der så jeg tre "ildkugler" – runde objekter, med varierende lysintensitet – der bevægede sig højere og højere op. Det så ud, som om de fløj i en fast formation, en retvinklet trekant, men det ene objekt bevægede sig også frem og tilbage mellem de to sidste, i en meget kontrolleret bevægelse. Det, der undrede mig mest, var måden objekterne var i stand til at navigere på. Det "aktive" objekt cirklede rundt om et af de andre i en blød bue, mens de stadig steg. Dette fortsatte, indtil de forsvandt ud af syne bag skydækket, som var ved at trække sammen.

Endnu en videoptagelse

En af henvendelserne via SUFOI's hjemmeside afslørede en opsigtsvækkende nyhed. Endnu et hold vidner havde set lysene og optaget en længere sekvens på video. I alt fem voksne og tre børn var samlet, da de så lysfænomenerne. Den ene voksne har været ansat på Flyvestation Aalborg og er nu ansat i Politiet. Han syntes, at lysene minde om landingslys på fly, og han ringede til Flyvestationen samtidig med, at de optog lysene på video.

Der eksisterede altså to videoptagelser af det samme fænomen, optaget uafhængigt af hinanden. Det kunne betyde, at der var en usædvanlig mulighed for at lave en præcis krydspejling fra de to optagelsessteder, hvorefter afstand og størrelse kunne beregnes. Det er ikke sket før i SUFOI's historie. Der blev hurtigt taget kontakt til fotografen, og et møde blev aftalt til mandag aften.

Pressen på arbejde

SUFOI-Aalborg tog søndag aften kontakt til Nordjyske Stiftstidende,

der mandag morgen bragte en artikel om sagen på forsiden. Det blev understreget, at det omfattende vidnemateriale (observationer fra mindst 20 forskellige steder i Storaalborg) samt de to videoptagelser tydede på en naturlig forklaring, og både teorien om projektørlys og balloner blev nævnt.

Denne omtale gav yderligere et par vidneberetninger samt henvisninger fra TV2 og TV-Danmark, der ønskede at vise optagelserne. På grund af tidsnød var det ikke muligt at hjælpe tv-stationerne, der skulle sende nyheder tidligt på aftenen. På det tidspunkt skulle SUFOI's repræsentant jo optage rapport vedr. videoptagelse nummer to. Den ene journalist foreslog, at han og tv-holdet kunne deltage i rapportoptagelsen som "en flue på væggen". SUFOI's erfaringer med tv-hold på optagelse svarer ikke helt til dette billede, og vi takkede for tilbudet, men sagde bestemt og venligt nej! I stedet blev tv-stationerne tilbudt at sende uddrag af begge videoptagelser om tirsdagen.

Mandag aften fik SUFOI lejlighed til at gennemse optagelse nummer to, og det viste sig at være en lige så god optagelse af lysfænomenerne som den første. Tidsmæssigt var den lidt forskudt, så den viste nogenlunde samme forløb, men lidt længere end den første. Også her optrådte billeder med både lys og omgivelser. Der var således alle muligheder for at kunne lave sammenlignende analyser af begge optagelser i et forsøg på at bestemme retning, størrelse og evt. oprindelse. Det var i øvrigt pudsigt at høre ovennævnte vidne tale med Flyvestation Aalborg i sin mobiltelefon samtidig med lysenes sære dans på himlen!

Desværre viste det sig, at videoptagelserne begge var fra næsten samme område. Der var faktisk mindre end en kilometer i luftlinje mellem de to familier. Det betød en risiko for, at vinklen i en krydspejling kunne være for lille til en præcis bestemmelse af afstanden. Dog skulle det senere vise sig kun at have akademisk interesse!

Samling på data

En hurtig sammenstilling af de hidtidige data viste, at lysene stort set kun var observeret fra Aalborg og Nørresundby. En enkelt person

De tre thailandske balloner gøres klar til opsendelse fra Gammeltoft i Aalborg.
(Privatfoto)

havde på anden hånd hørt, at en person godt 30 km syd for Aalborg havde set lysene, men der manglede endnu oplysninger fra dette vidne.

Efter avisomtalen havde SUFOI's alarmtelefon fået henvendelser fra andre vidner, der mente, at de havde set fænomenerne fra Frederikshavn og Sæby, men også her manglede præcise oplysninger. Endelig mente et par, der havde været i Sønderjylland ugen før, at de fra Tønder havde set et lignende fænomen som beskrevet i avisen!

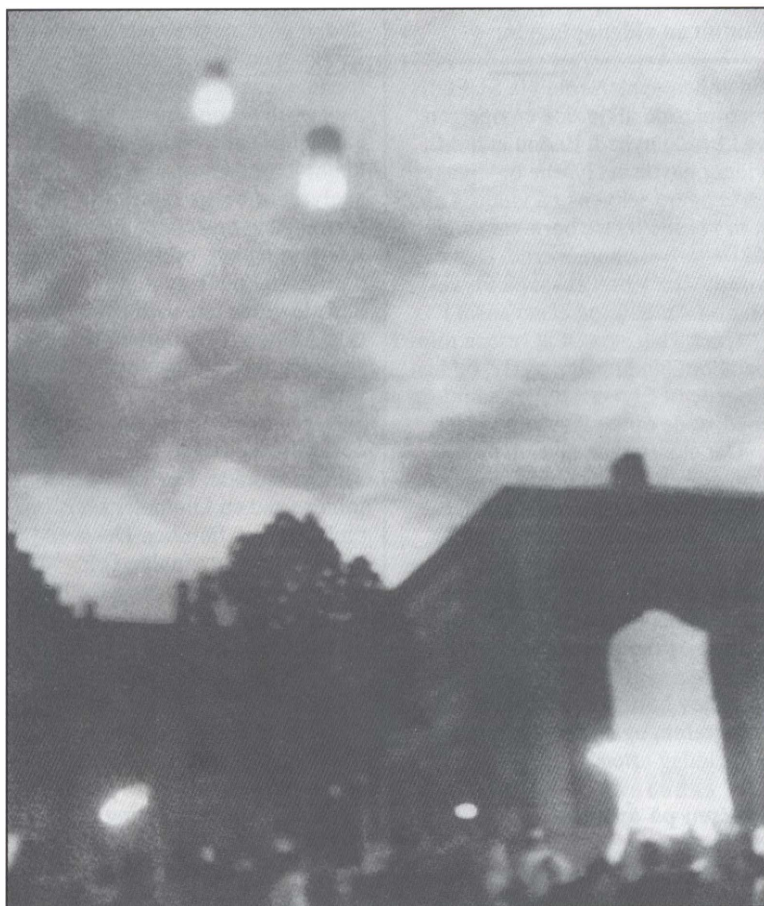
De kontante data fra de aktuelle vidner viste, at retningerne til lysene var forskellige, afhængigt af hvor i Storaalborg vidnerne befandt sig. Fra vestbyen så man de tre lys i øst og nordøst, mens man fra den sydlige del af byen så lys i nord og nordøst. Vidner i

Nørresundby berettede om fænomenerne i sydvest og sydlig retning. Alt dette tydede på, at der var tale om fænomener, der sandsynligvis var ret tæt på selve byen.

Vidner vest for midtbyen – tæt ved centrum – opfattede lysene som noget, der blæste for vinden, og de gættede på, at der kunne være tale om varmluftballoner. Mandag ringede et par fra Nørresundby, tæt på Limfjorden, og fortalte, at de havde kunnet se lysene lodret over huset, og de kunne se detaljer i en kikkert, som ingen andre vidner hidtil havde beskrevet. De kunne tydeligt se "orange flammer med en mørk kant rundt om".

Kort efter ringede endnu en person, der tilsyneladende havde været tæt på. I kikkert havde han set noget, han beskrev som "en mørk kuppel" over hvert lys. Dette vidne gættede på, at der var tale om en slags sondeballon.

Det var nu klart, at ballonteorien var et godt bud på en forklaring, selv om de indbyrdes bevægelser virkede underlige, forudsat der var samme vindretning i området. Desuden opsendes ikke længere sondeballoner fra meteorologerne på Flyvestation Aalborg. Hvad var det så?

To varmluftballoner er opsendt, medens den tredje klargøres til højre i billedet.
(Privatfoto)

Thailandske ufoer

Forklaringen kom allerede næste morgen. Nordjyske Stiftstidende var blevet kontaktet af en mand, der mente, at han var ansvarlig for de mystiske ufoer over byen. Under overskriften "UFO'erne kom fra Thailand" beskrev avisen, hvad der var sket. Studielederen på Aalborg Universitets Institut for Arkitektur og Design berettede, at omkring 150 studerende og lærere lørdag aften satte punktum for semestret ved en sommerfest.

Instituttet har til huse på Gammeltoft i Aalborgs centrum, og i løbet af aftenen opstod der helt spontant en ide om at opsende tre thailandske varmluftballoner – en for hver årgang af elever.

I den forgangne vinter var en gruppe studerende i Thailand, hvor de blev indviet i den thailandske festtradition med at sende balloner op. Ballonerne tager alle onde ånder og børnesygdomme med sig. Studenterne fik nogle balloner med sig hjem, og det var dem, der blev afprøvet lørdag aften, opsendt fra selve Gammeltoft.

Ballonerne brænder kraftigt i omkring et kvarter, mens de langsomt hæver sig opad for til sidst at fuse ud og forsvinde.

Hermed var alle spørgsmål besvaret. De to balloner blev sendt op først, mens den sidste fulgte lidt efter. Dette blev dokumenteret af nogle fotos, som tilstedeværende tog af begivenhederne. Avisen gengav dem i flotte farver, så ingen kunne være i tvivl. Fotografierne viste med al tydelighed, at de nordjyske vidner havde beskrevet fænomenet ret præcist!

Hvad angår ballonernes indbyrdes bevægelse er det nu slået fast, at selv svage vinde kan bevæge sig i forskellige retninger i forskellige højder, og at lokale vindforhold kan betyde meget.

Hændelsen har givet SUFOI megen nyttig viden, der kan bruges i fremtidige lignende tilfælde. Vi har desuden lånt begge videooptagelser, og klip herfra vil kunne ses på vores hjemmeside:
www.sufoi.dk. □

Kilder:

Originale vidneberetninger.

Private videooptagelser.

Nordjyske Stiftstidende, 26. og 27. juni 2000.

De gengivne to stills fra den ene videooptagelse er gjort tilgængelige takket være hjælp fra SUFOI's fotokonsulent Hans Bødker.

Første DNA bevis i en nærkontakt

De seneste 20 år har den ene nærkontakt af 3. grad efter den anden rullet hen over pressens forsider. Der har - med rette - været stor debat om værdien af denne type af beretninger. Ikke mindst på grund af manglende beviser. Men nu findes der for første gang en DNA-analyse af et hår, der kunne stamme fra et rummenneske.

Den i alle henseende helt usædvanlige historie stammer fra Australien. Og havde den ikke været undersøgt af Bill Chalker - en af de seriøse ufo-undersøgere „der-nede“ - havde vi næppe levet den megen spalteplads. Men for første gang findes der ikke alene et fysisk spor efter en nærkontakt, men dette materiale har også været analyseret med moderne DNA-teknik.

Historien stammer fra Peter Khoury, der blev født i Libanon i 1964, men i 1973 flyttede til Australien, hvor han bosatte sig og i dag ernærer sig inden for bygge og anlæg. En periode havde han sit eget cementfirma. Peter blev omkring 1990 viet til Vivian, der er af græsk herkomst, og de fik siden to børn.

De første oplevelser

Peter Khoury har i mange år interesseret sig for ufoer. Det begyndte, da han i 1988 observerede et underligt lys på himlen, og han læste på hustruens anbefaling Shirley McLaine's bog „På dybt vand“.

Samme år havde han endnu en oplevelse - denne gang af mere mystisk karakter. Han lå og sov, da han mærkede, at noget greb ham om anklerne og kravlede op til hovedet af ham. Han var helt paralyseret og kunne ikke bevæge sig. Han kunne dog se. Til højre for ham så han 3-4 figurer med mørkt tøj og hætter over hovedet. Deres ansigter var rynkede, og telepatiske sendte de ham beskeden „vær rolig“.

På hans venstre side så han to andre væsener med store, mørke øjne. Han bemærkede, hvordan de førte et rør med en nållignende tingest til hans tinding. Herefter fik han et blackout.

Da Peter vågnede, opdagede han et sår på hovedet. Han gik til lægen og fortalte sin historie, men

lægen grinede bare ad ham. Peter opdagede også andre sår på kroppen efter denne oplevelse.

Nogle måneder senere så Peter og Vivian en reklame for Whitley Striebers bog „Communion - a true story“ (1987), som han købte og læste med stor interesse. Han kunne igen og igen nikke genkendende til Whitley Striebers beretninger.

Denne sammenhæng og Peters beretning leder klart tankerne hen på søvnparalyse fænomenerne, som vi tidligere har skrevet om her i UFO-Nyt, bl.a. nr. 3/98 side 17.

Søvnparalyse er en speciel bevidsthedstilstand, som man kan opleve, når man er ved at falde i søvn eller vågne. Man er både paralyseret (kan ikke bevæge sig), vågen og har levende drømme på samme tid.

Det er almindeligt antaget i dag, at Whitley Striebers oplevelser netop skyldes søvnparalyse, og det samme kunne sagtens være tilfældet med Peters oplevelse.

Men for Peter var det naturligvis en særdeles oprivende hændelse, så han gik til en af ufogrupperne i Australien. Han var dog ikke medlem længe, idet gruppen gik i opløsning pga. politiske stridigheder.

Det førte til, at Peter i dag har oprettet sin egen gruppe med betegnelsen „UFO Experience Support Association“. Den startede han i 1993 som en hjælpegruppe for personer, der har haft nærkontakt med ufoer.

Men allerede i 1992 havde han haft en utrolig oplevelse, som han har holdt hemmeligt i mange år. Først i 1999 fortalte han om den til andre end sin kone, og dermed fik resten af verden mulighed for at høre hans beretning.

To nøgne kvinder

Hændelsen fandt sted i juli 1992. Inden da havde Peter Khoury været

ude for et overfald i forbindelse med sit arbejde. Tre fyre med skovle havde slået ham i hovedet, og Peter var meget syg i perioden derefter. Han fik smertestillende medicin, kastede meget op og var ude af stand til at arbejde.

Den 23. juli var han stået op for at køre sin kone til stationen, som han plejede. Han kørte hjem igen og måtte standse på vejen for at kaste op. Det var ikke usædvanligt. Han kom hjem igen og gik i seng, hvor han faldt i søvn lige efter kl. 7.

Klokken 7.30 satte han sig brat op i sengen. Han havde en mærkelig følelse - som om han var uden for sig selv, men stadig kunne se ud igennem sine egne øjne. Det var, som om han var i en anden verden.

Ved sengen så han to nøgne kvinder. En lyshåret kvinde sad på knæ lige over for ham - uden en tævl på kroppen. Hun var i midten af 30'erne med langt ansigt og aflang næse. Hendes hår var underligt, som om det var blæst tilbage af en vind, der ikke var der. Hun havde store øjne, mens resten af kroppen virkede normal.

Til højre for ham var endnu en nøgen kvinde, men hun var mørkhåret og havde et asiatisk udse-

AF
PER ANDERSEN

Peter Khoury,
centrum for en
besynderlig
nærobervation
af 3. grad.

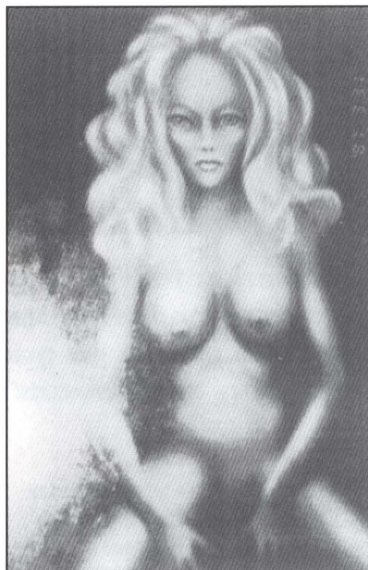
Peter Khoury havde besøg i soveværelset af disse aliens, som dog ser ret så jordiske ud.

ende. Mens den lyshårede kvinde kikkede lige på Peter, var det, som om den mørkhårede betragtede dem begge to. Hun havde mørk hud og så meget speciel ud. Hendes øjne sad for højt i ansigtet, der var helt udtryksløst.

Pludselig bøjede den lyshårede kvinde sig frem mod Peter og førte hans hoved mod hendes bryst. Han strittede imod og trak sig tilbage, men hun fortsatte med at trække hans hoved frem mod hendes bryst. Uden at Peter egentlig ved hvorfor, bed han hårdt i hendes brystvorte. Hun udviste ingen tegn på smerte ved biddet, men fik i stedet et udtryk i ansigtet, som om hun ville sige „du gør det helt forkert“.

Peter havde bidt så hårdt, at han

syntes at have et stykke af hendes brystvorte i halsen. Det smagte af gummi, og han kunne ikke få det væk fra sin hals.

På samme tidspunkt var de to kvinder forsvundet, og han så dem ikke mere. Til gengæld fik han en voldsom hoste på grund af stykket i halsen, og han måtte stå op for at drikke et glas vand. Han fortsatte dog med at hoste et stykke tid endnu.

Det ukendte hår

Derefter gik han på toilettet. Da han ladede vandet, følte han en kraftig smerte. Da han kikkede efter, fandt han to stykker hår viklet tæt rundt om penis. Han fjernede hårene og så, at det ene var 10-12 cm langt og blond. Han gemte det i en pose.

Da Peter Khoury senere blev interviewet, kom det endvidere frem, at han hele tiden havde haft sit nattøj på under hændelsen, men han bemærkede, at han sad oven på dynen igennem den 5 minutter lange oplevelse. Han kunne dog ikke forklare, hvordan han var endt oven på dynen.

Under hændelsen var der ingen, der sagde noget. Ifølge Peter var der heller ingen telepatiske kontakt mellem ham og de to kvinder.

I første omgang fortalte Peter intet om hændelsen, men senere indviede han dog hustruen Vivian i, hvad der var sket. Men der skulle som sagt gå helt til 1999, før andre fik noget at vide om nattens oplevelser.

Da Bill Chalker fik kendskab til hændelsen, interviewede han Peter Khoury og fik dermed også kendskab til det hår, som Peter havde gemt. Det ledte til ideen om

at få dette hår DNA undersøgt.

Gennem private midler lykkedes det at få gennemført den forholdsvis kostbare undersøgelse af håret. Det skete gennem gruppen „Anomaly Physical Evidence Group“, der er en anonym gruppe af australske videnskabsmænd, der gerne hjælper med sådanne undersøgelser.

DNA-analyse

Man udførte en mitochondrial undersøgelse af hårets DNA sekvens fra 16.023 til 16.400, og man udførte samme analyse på et hår fra Peter og et hår fra Vivian. Peters hår viste fuld overensstemmelse med den normale europæiske sekvens med undtagelse af udbredte varianter på positionerne 16.189, 16.270, 16.312 og 16.362. Hustruens hår viste ingen varianter fra det normale.

Det blonde hår, som Peter havde fundet, viste til gengæld nogle højst interessante afvigelser. Der var 5 afvigelser fra normal, nemlig ved 16.108, 16.129, 16.162, 16.172 og 16.304. Af disse er tre ganske normale afvigelser for humane racer. Men ændringerne ved 16.108 og 16.162 er meget sjældne.

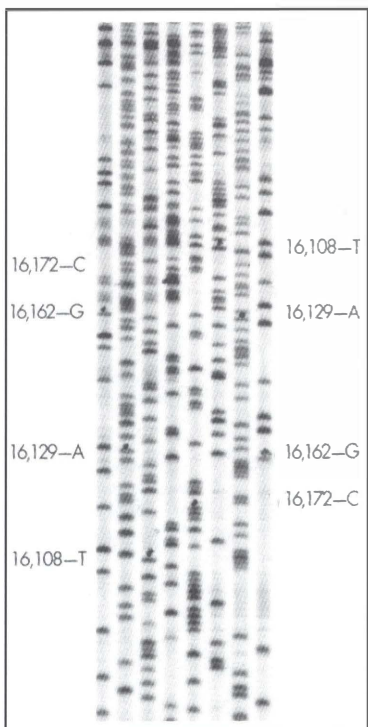
Man gik derefter i gang med at søge efter personer med denne profil blandt forskellige databaser med DNA-analyser. Ud af et totalt antal personer på 50.000 i disse databaser fandt man kun 4, der havde en helt matchende DNA-sekvens mellem 16.023 og 16.400: 1 person fra Kina samt 3 personer fra en undersøgelse på Taiwan (en undersøgelse af omkring 80 personer).

Undersøgelserne blev naturligvis foretaget således, at der ikke skulle være mulighed for fremmed forurening af hårene eller fejlagtige resultater.

Konklusionen er derfor i første omgang, at det blonde hår må komme fra en person fra en kinesisk race - en kinesisk race, der oven i købet er relativt sjælden. I princippet kunne det stamme fra den asiatisk udseende kvinde (hvis hun eksisterer), men hun var mørkhåret og ikke blond.

Håret blev undersøgt for farvning, men det er vitterligt blond. Det kan derfor kun med rimelighed tilskrives den blonde kvinde - hvis det kommer fra en af kvinderne.

Dermed står man over for et paradoks, for den blonde kvinde

Mitochondrial DNA sekvens af håret fra den blonde kvinde.

havde bestemt ikke asiatiske træk. Så hvor kommer håret fra? Hvordan kommer et hår fra en relativ lille gruppe af kinesere til Peter i Australien. Han har naturligvis godtgjort, at han ikke har haft kontakt med nogle kinesere på dette tidspunkt. Der var en kineser i laboratoriet under undersøgelserne, så man kontrollerede hans hår, men der var ingen overensstemmelse.

Fortsatte undersøgelser

SUFOI har for nylig været i kontakt med Bill Chalker i Australien for at høre, om der er nyt i sagen. Der er der ikke. Man arbejder stadig på flere analyser af håret for at få en bedre forståelse for, hvor det kan stamme fra - og om det eventuelt er udenjordisk.

Indtil videre må vi dog holde fast i, at der faktisk findes menne-

sker på Jorden med den samme DNA-profil som det blonde hår, som Peter har leveret - men hvordan det er havnet på ham er stadig uopklaret. UFO-Nyt vil naturligvis bringe nyt i sagen, skulle flere detaljer dukke op. □

Kilder:

IUR, Volume 24, Number 1 (Spring 1999)

Korrespondance med Bill Chalker

Club ufo-nyt

Bogklubben for alle, der vil i nærkontakt med det ukendte!

Bliv gratis medlem af SUFOI's nye bogklub: **Club ufo-nyt**

Som medlem modtager du jævnligt et nyhedsbrev med særlige tilbud på bøger, videoer, cd-rom'er m.m. om ufoer og beslægtede emner. Det er ganske gratis at være medlem. Du er ikke forpligtet til at købe noget som helst og skal *ikke* afmelde en månedlig bogpakke som i mange andre bogklubber. Du modtager kun det, du har bestilt og betalt for, og du kan til enhver tid melde dig ud af **Club ufo-nyt**.

Medlemsfordele:

- Du kan købe bøger, videoer, cd-rom'er m.m. til nedsat pris.
- Du får informationer om nyheder, *før* de annonceres på www.sufoi.dk og i *UFO-Nyt*.
- Du kan reservere bøger og andet, som SUFOI påtænker at indkøbe til videresalg.
- Du får indflydelse på, hvad SUFOI bestiller hjem til videresalg.
- Du er medlem, lige så længe du ønsker, og er ikke forpligtet til at købe noget som helst.
- Du får ekstra rabat ved køb, hvis du også er UFO-Nyt abonnent.

Nedenstående kupon (eller en fotokopi af den) sendes til:

SUFOI, *Club ufo-nyt*, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Indmeldelse i *Club ufo-nyt*

(sæt x)

- ☐ Ja, tak. Jeg vil gerne være medlem af **Club ufo-nyt** og ønsker gratis at få tilsendt **Club ufo-nyt Nyhedsbrev**.
- ☐ Jeg er UFO-Nyt abonnent og får derfor ekstra rabat.
- ☐ Jeg er *ikke* UFO-Nyt abonnent.
- ☐ Jeg er *ikke* UFO-Nyt abonnent, men vil gerne uforpligtende have tilsendt introduktions-tilbud på UFO-Nyt.

Navn: _____

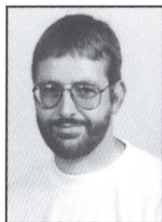
Adresse: _____

Email: _____

Oplev ufoer i Norge

Siden 1981 er der observeret mange mystiske lysfænomener i Hessdalen - et dalområde i Holtålen Kommune i Sør-Trøndelag i Norge. I 1998 opstillede Project Hessdalen en målestation i dalen. I de forløbne to år har stationens automatiske kameraer registreret mere end 150 interessante lysfænomener i Hessdalen. Nu skal det spændende og naturskønne område også have et oplevelsescenter, som vil danne udgangspunkt for norsk forskning i uforklarlige lysfænomener.

AF KIM MØLLER
HANSEN

I januar 2000 blev Norsk UFO Senter A/S dannet efter initiativ fra Holtålen kommune. 20.000 aktier hver med et pålydende på 1.000 norske kr. er udbudt til salg. Aktiekapitalen på 20 mio. kr. skal bruges til at bygge et oplevelses- og forskningscenter for ufofænomener. Holtålen Kommune skyder et stort beløb i centeret, men alle kan købe aktier i projektet.

Norsk UFO Senter A/S skal med tiden bestå af tre dele:

- 1) Et oplevelses- og forskningscenter i byen Ålen.
- 2) Et stort, samisk telt placeret på fjeldsiden op mod

Finnsåhøgda - et af de bedste udsigtspunkter i Hessdalen. I teltet kan børn og voksne sidde omkring ildstedet og lytte til folk, som selv har set lysfænomener i Hessdalen.

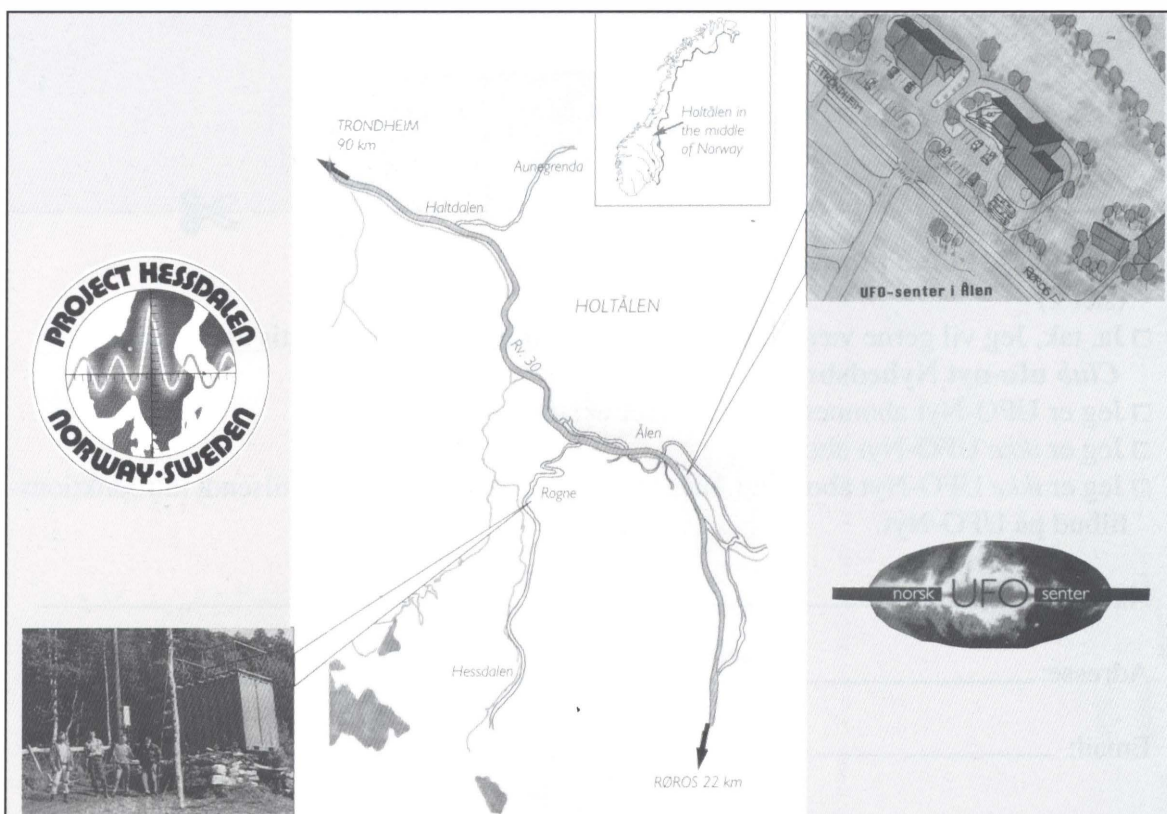
3) Et udsigtstårn på Aspåskjølen i Hessdalen. På øverste etage skal der være panoramavinduer ud mod dalen, kikkerter og måleinstrumenter samt monitører forbundet til kameraer placeret forskellige steder i dalen.

Oplevelses- og forskningscenteret kommer til at rumme en multimediesal, udstillingsområde, lokaler for forskere og en

„rumskibssimulator“, hvor man via computerteknologi rejser ud i verdensrummet.

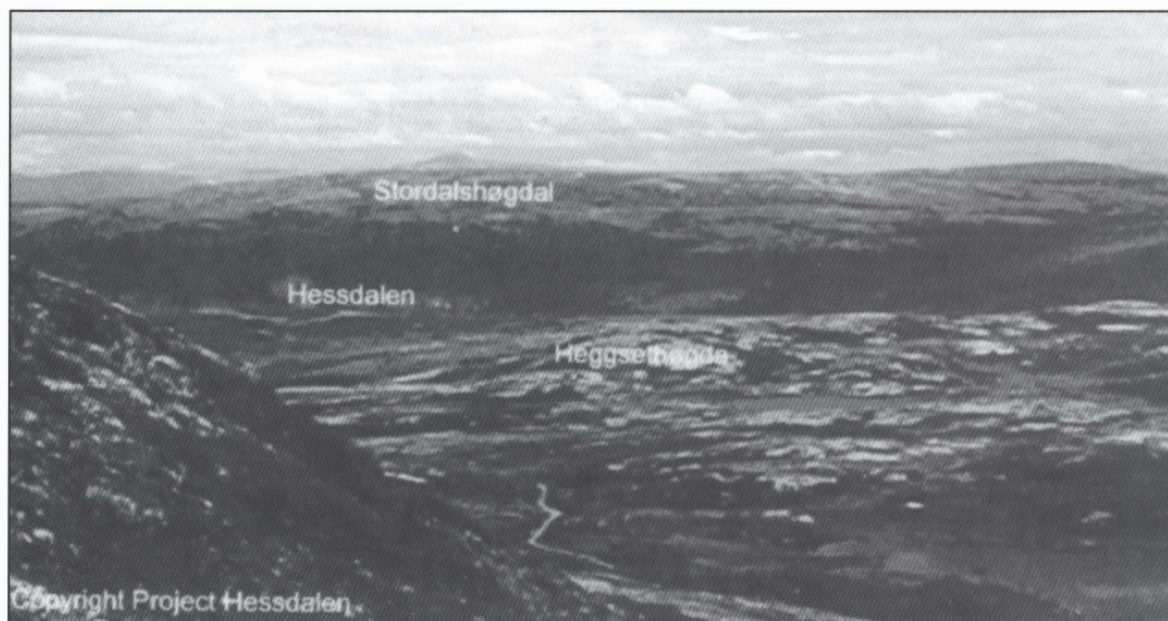
Centeret vil bl.a. visualisere aktuelle teorier vedrørende lysfænomenerne i Hessdalen, så fx skoleklasser kan få en levende fysikundervisning. Centerets multimediesal skal desuden fungere som biograf og kulturhus for kommunens borgere.

I SUFOI håber vi, at Norsk UFO Senter A/S finder det fornødne antal investorer, så det ambitiøse projekt kan realiseres. Nærmere oplysninger om projektet og aktietegning fås hos den daglige leder Thor E. Stuedal på tlf. (47) 72

Hessdalen AMS ligger i selve Hessdalen, mens oplevelsescenteret (th.) placeres i byen Ålen.

(Foto: Project Hessdalen)

41 69 51 eller på e-mail:
thor@holtalen.com.

Alle med Internet-adgang har mulighed for at følge med i de aktuelle måleresultater fra den automatiske målestation i Hessdalen (Hessdalen AMS). Alle data, som optages af Hessdalen AMS lægges ud på Internettet og kan ses på adressen:
www.hessdalen.org.

Project Hessdalen ledes af civilingeniør Erling Strand, som

underviser kommende ingeniører på Høgskolen i Østfold. Erling Strand og studerende fra Høgskolen står for den daglige drift af Hessdalen AMS og er i færd med at udbygge stationen, bl.a. med to sort/hvide CCD-kameraer, så optagelserne kan foretages med „stereosyn“. Derved kan afstanden til det registrerede fænomen beregnes. De nye kameraer betyder også, at der bliver færre falske alarmer, idet begge kameraer skal

registrere fænomenet, før der slås alarm.

Læs mere om lysfænomenerne i Hessdalen og arbejdet med Hessdalen AMS i UFO-Nyt nr. 4/98 side 6-10 og på vores hjemmeside: www.sufoi.dk □

Kilder:
Pressemateriale fra Norsk UFO Senter A/S
UFO, nr. 2/2000

Oprydningssalg

Redaktøren har brugt den regnfulde sommer til at rydde op i gemmerne. Og der dukkede sør'ne gamle UFO-Nyt'er op! Hvis du har huller i din samling, så skynd dig at bestille nu.

UFO-Nyt 1960, 8 numre	kr. 32,00
UFO-Nyt 1962, 7 numre	kr. 28,00
UFO-Nyt 1969, nr. 2-6	kr. 20,00
UFO-Nyt 1977, hel årgang	kr. 60,00
UFO-Nyt 1978, hel årgang	kr. 65,00
UFO-Nyt 1979, hel årgang	kr. 65,00
UFO-Nyt 1980, hel årgang	kr. 75,00

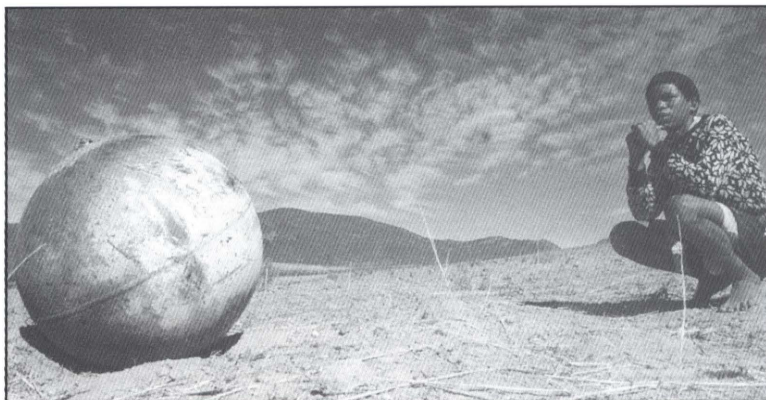
Kan også købes samlet for kr. 300,00

Bestilles ved at indbetale på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Til det samlede beløb skal lægges kr. 17 (porto/ekspedition).

Kort fortalt

Rumaffald i Sydafrika

Theodore Solomon betragter kuglen, som styrtede ned nær Worcester i Sydafrika.
(Foto: Fortean Times, nr. 136)

Tre store metalgenstande styrtede ned i Boland-området nord for Cape Town i Sydafrika den 27. og 28. april 2000.

Den første genstand, som vejede omkring 32 kg, styrtede ned på Pieter Viljoens vinmarker i Worcester, hvor den borede sig omkring 20 cm ned i jorden. Viljoen fortæller:

„Mine ansatte sagde, at de hørte to brag ligesom geværskud og så den lysende kugle nær vinmarkerne. I de første 30 minutter var genstanden så varm, at man ikke

kunne røre ved den. Men da den var afkølet, lagde jeg den op i min varevogn og kørte den til politiet til nærmere analyse.“

En talsmand fra politiet oplyser: „Vidnerne sagde, at genstanden var hvidglødende, da den landede. Den ser ud til at være af jern, og på en del af den er der nitter.“

Den samme dag landede en projektilformet genstand på nabo-vinmarkerne. Den var på størrelse med en 20-liters malerbøtte og med smeltet gummi på den ene side.

Den tredje genstand, som styr-

tede ned ved Durbanville den næste dag, var oval, ca. 1,5 m lang og med en vægt på ca. 50 kg. Landarbejderne fortalte igen, at de hørte to brag, kort før den landede.

Nick Johnson, chefforsker ved NASA, fortalte en radiostation i Johannesburg, at nedstyrtnings-tidspunktet og størrelsen på genstandene tyder på, at genstandene var titaniumrester fra en Pegasus satellit, som blev opsendt i 1996, og som man forventede ville styrte ned i det sydlige Afrika. Han oplyste, at rumaffald trænger ind i atmosfæren næsten hver dag. Det meste styrter dog i havet.

„Selv om ingen er blevet ramt af disse genstande de seneste 40 år, vil den amerikanske regering yde erstatning til alle, som bliver ramt af genstandene,“ fortæller han.

Siden opsendelsen af den sovjetiske Sputnik i 1957 er mere end 16.000 genstande af menneskelig oprindelse trængt ind i Jordens atmosfære. Deraf var 325 større end 1 m, før de ramte atmosfæren. □

Kilde:
Fortean Times nr. 136/-for

Dommedag udeblev - igen

I starten af maj 2000, nærmere betegnet den 4. maj ved 17-18 tiden (set fra Danmark), ville man kunne iagttage planeterne Merkur, Venus, Mars, Jupiter og Saturn, sammen med Solen og Månen inden for et område på kun 25 grader af vesthimlen. Desværre fandt det jo sted i dagslys, så der var ikke så meget direkte at observere, men de var der!

Denne sammenstimlen af himmellegemer var på forhånd udråbt til at skulle give problemer mange steder. Som så ofte før i forbindelse med lidt usædvanlige konstellationer af himmellegemer var der forudsagt katastrofer på Jorden ikke mindst i form af jordskælv og vulkanudbrud.

Lignende katastrofer blev forudsagt forud for en anden begivenhed med „planeter på lige linje“ den 6. februar 1962. Nogle af

UFO-Nyts ældre læsere kan huske denne mediebegivenhed. Heller ikke her forekom nogen form for naturkatastrofer eller andre begivenheder, der med nogen seriøsitet kan sættes i forbindelse med planeterne position på himlen.

Den kombinerede effekt af tyngdepåvirkningen fra de mange planeter i næsten samme retning kunne ellers forårsage så mange forskellige effekter, at jordaksen ville tippe, og livet helt forgå, som nogle sekter forudsagde.

I 1974 udgav John Gribbin og Stephen Plagemann deres bestseller „The Jupiter Effect“. I denne bog var forfatterne inde på en ødelæggelse af Californien i forbindelse med en anden „planetparade“ i 1982. Som bekendt eksisterer vi alle - incl. Californien - endnu, så måske var det på tide, at vi blev klogere.

Men så næste gang da? Ja, næs-

te gang bliver den 7. september 2040. Og har vi så lært noget i mellemtiden?

Glemte jeg at fortælle, at columbianeren V. M. Rabolús bog „Hercólabus eller røde planet“ er udkommet på forlaget Prudentia. Heri beretter forfatteren, at Jorden meget snart går under - igen! Den røde planet Hercólabus, der er 5-6 gange Jupiters størrelse, er på vej direkte mod Jorden. Videnskaben ved det godt, men er åbenbart med i en sammensværgelse, der holder det hemmeligt.

Helt konkret, hvornår planeten når Jorden, står desværre ikke at læse i denne bog, der koster 69 kr. Journalist Hans Bjerregaard anbefaler i Ekstra Bladet den 3. juni 2000, at man i det mindste køber bogen pr. efterkrav! □

Ole Henningsen

Kig på Himlen

Merkur: Periodens bedste mulighed for iagttagelse af Merkur er den 15. november, hvor Merkur står op to timer før Solen. Den kan da ses som morgenstjerne lavt over den østlige horisont inden solopgang. En lidt vanskeligere mulighed er den 29. september, hvor Merkur findes 8 grader syd for Månen.

Venus: Venus kan i hele perioden ses om aftenen. Den lyser meget klart med et helt hvidt lys. Både den 31. august, 30. september og 30. oktober kan Venus nemt findes 4 grader syd for Månen.

Mars: Mars findes for øjeblikket i stjernebilledet Løven, men fra slutningen af oktober går Mars ind

i stjernebilledet Jomfruen. Mars skinner med et klart gulligt-orange lys og kan i hele perioden ses på morgenhimlen før solopgang. Fra først i oktober står den op ca. 3 timer før Solen. Den 28. august, 25. september og 24. oktober vil man let kunne finde Mars et par grader syd for Månen.

Jupiter: Jupiter findes resten af året i stjernebilledet Tyren. Hele efteråret kan Jupiter opleves på aftenhimlen som et klart og hvidt lys. Den 23. august, 19. september og 17. oktober findes Jupiter et par grader nord for Månen.

Saturn: Saturn vil resten af året være at finde i stjernebilledet Tyren. Saturn er synlig om aftenen i

hele efteråret og lyser med et klart gulligt lys. Den 22. august, 19. september og 16. oktober findes Saturn et par grader nord for Månen.

Uranus: Uranus kan lige netop skimtes uden brug af kikkert. Den 14. august kan Uranus let findes halvdanden grad nord for Månen.

Meteoror: Efteråret er højsæson for meteorsværme. I august er meteorsværmen Perseiderne aktiv. Især natterne omkring den 11.-12. august plejer at byde på mange stjerneskyd. Også i oktober viser der sig en stjerneskydssværme. Det er Orioniderne, som har deres højdepunkt den 21. oktober. □

Kim Horsevad

Nødraket var nordlys!

Søværnets Operative Kommando (SOK) i Århus udsendte den 6. april en pressemeddelelse om observation af en raket over Nordsøen og den følgende operation. Rapport nr. 063-00 fra Søredningstjenesten fortæller, at observationen blev anmeldt af Havnekontoret i Hirtshals og civile skibe, og at det drejede sig om iagttagelse af en raket over Nordsøen.

I meddelelsen hedder det bl.a.: „SOK modtog via Havnekontoret i Hirtshals melding om en raket vest af Hirtshals. Redningsbåd fra Hirtshals Redningsstation blev via Kattegats Marinedistrikt sendt til området for observation.

Redningsbåden har gennemført området uden at finde tegn på, at søulykke har fundet sted.

Da vi i Danmark har fået indberettet to observationer af raketter af ubestemmelig farve og i hver sin ende af landet, og Sverige har modtaget tre anmeldelser på det samme fra forskellige landsdele, hældes der til en teori om observationer af et himmelfænomen i stedet.“

I nyhedsudsendelser i tv fortalte bl.a. skibsfører Jakob Le Fevre fra coasteren „Lis Weber“ om, at han havde iagttaget grønne lysglimt på himlen. Dette meldte han videre til Hirtshals over sin radio.

På forhånd havde forskere rundt om varslet om nordlys med baggrund i store udbrud på Solen. Og mange var rundt om i landet ude for at kigge efter Månen og planeterne Mars, Jupiter og Saturn, der stod mere eller mindre samlet i en flot formation på vesthimlen, hvis man ellers kunne se den for skydækket, der var meget spredt.

Der kom en hel del henvendelser med rapporter til SUFOI's hjemmeside om de flotte og meget ejendommelige lysfænomener, der blev iagttaget om aftenen og natten mellem den 6. og 7. april 2000.

De meget stærke og smukke nordlys-fænomener blev observeret over næsten hele Danmark, fra Sverige, Holland og Tyskland. Clas Svahn, der er formand for UFO-Sverige, fortæller bl.a. til UFO-Nyt, at han har boet i Luleå

nær polarcirklen i 8 år og dér har set masser af nordlys. Men dette var det kraftigste og største nordlys-fænomen, han nogensinde har set i de 10 år, han nu har boet i omegnen af Stockholm. Rødt og grønt sammen med hvidt var de mest dominerende farver.

Igen den 16. juli 2000 så mange kraftige nordlys, og SUFOI modtog adskillige henvendelser. En af dem var fra Torslunde på Midtjylland fra TL, der bl.a. fortæller:

„En halv time over midnat så mine naboer og jeg noget, vi aldrig tidligere har set: Hele horisonten rundt var der lyse, rette linjer; ligesom stråler; på en i øvrigt stjerneklar himmel, alle pegende mod det samme punkt: næsten zenit.

I horisonten mod syd var de svære at se på grund af månen, som var dækket af en stor, tynd sky. Disse linjer samledes, og mødtes, og en tåge/sky opstod. Den begyndte svagt at lyse grønt og derefter at lyse knap så svagt rødt. Dette lys varede måske ét minut eller to, hvor lyset bredte sig til

Nordlys
fotograferet i
Norge.
(Foto: Lars
Kvenshagen
Gimse)

strålerne. Lyset falmede, skyen opløstes, og de næste ti-tyve minutter opløstes også strålerne, og den sidste rest begyndte at bevæge sig mod vest på trods af en svag vestenvind.

Klokken 2.40: Langsomt er der opstået nogle stråler igen, igen pegende mod det samme punkt som før: næsten zenit, og igen bevæger de sig ikke. Lige nu er de på den sydlige og østlige himmel. Nær horisonten krydser de nogle skystriber, som har retning øst-vest. Disse skystriber har uregelmæssig facon og er skyer, som vi kender

dem. Strålerne er derimod helt rette. Kl. 3: Alle stråler er nu væk.

Hvilket fænomen er dette syn? Er det en speciel form for nordlys måske? Har I en forklaring? Har I oplevet noget lignende? Er det et velkendt fænomen? Håber at høre fra Jer:

Med venlig hilsen
TL"

Og det var et velkendt fænomen, som vi kunne melde videre om til observatøren. Undertegnede var så heldig selv at observere det sammen med min familie 20 km fra Søllested, der ligger 20 km fra

Torslunde. Og et flot og særpræget syn var det bestemt.

Astrofysikeren Michael Linden-Vørnle fra Tycho Brahe Planetariet fortæller til UFO-Nyt, at der netop havde været et stort soludbrud den 14. juli, og at forstyrrelser i Jordens magnetfelt var kraftige nok til at kunne ses som nordlys så sydligt som ækvator.

Når det i løbet af efteråret bliver mørkere, vil der formentlig stadig være chance for at se usædvanlige nordlysfænomener. Kig selv efter!

Ole Henningsen

Karin Frost

Det er med stor sorg, at SUFOI modtog meddelelsen om, at repræsentantskabsmedlem Karin Frost gik bort i april 2000.

Karin var rapportoptager i SUFOI i næsten 15 år. Hendes interesse for ufoerne gik mange år tilbage, og en annonce for SUFOI i Illustreret Videnskab fangede hendes opmærksomhed. Resolut indmeldte hun sig i foreningen og gennemgik uddannelsen til rapportoptager. Hun blev medlem af

SUFOI's repræsentantskab i september 1986.

Karin var en elsket person af

alle i SUFOI. Hendes altid gode humør var utroligt smittende, og på trods af mange år med sygdom bevarede hun sin positive holdning til tilværelsen og var aktiv ikke alene i SUFOI, men i andre sammenhænge også.

Som rapportoptager formåede hun at kombinere sin naturlige nysgerrighed og betagelse af emnet med en god portion realisme. Hun havde bestemt benene på jorden, men var samtidig åben over for alle muligheder.

Per Andersen

Medlemsmøder, udstillinger og kongresser kræver mange frivillige kræfter. Karin Frost var altid med. Her bag salgsboden ved SUFOI's jubilæumskongres i 1997.
(Foto: Inge Svane)

Verdens særreste weekend

Den sidste weekend i april afholdt det engelske blad Fortean Times for syvende gang den store UnConvention i London - en kongres om alskens mystiske fænomener. En kongres, de meget passende kalder for verdens mærkeligste weekend. I år var det fjerde gang, denne artikels forfatter deltog, men for en gangs skyld ikke på tilskuerpladserne.

Det er en smuk forårslørdag, solen skinner, og London er som altid stor, farverig og spændende. I Kensington Gardens nyder folk det gode vejr, og på gader og stræder sidder folk med kaffekopper og morgenbrød. Det ser ud til at blive en helt normal weekend i London.

Man skal imidlertid ikke lade sig narre, for på pladsen foran Commonwealth Institute har en stor og broget skare forsamlet sig. Der diskuteres alt fra ufolandinger i engelske skove, til muligheden for overlevende pungulve i Australien, skandinaviske søslanger og lesbiske hekse. Det er nemlig sidste weekend i april, og Commonwealth Institute, der ellers mest arbejder med kulturelt og handelsmæssigt udvekslingsarbejde mellem Commonwealth-landene, lægger lokaler til det engelske blad Fortean Times' årlige kongres om mystiske fænomener, den berømte (og berygtede) UnConvention.

I år var det syvende gang, at Fortean Times afholdt UnConvention. Denne gang var jeg inviteret til at tale om Scandinavian Strangeness, Skandinaviske Mærkværdigheder.

Som sædvanlig var der foredrag og arrangementer i lange baner. Denne gang var der ikke fastlagt hovedtemaer for kongressen, så udvalget af foredrag var en ren godtepose inden for mystik og mærkværdigheder.

Man kunne høre bibliotekaren Sarah Bakewell fortælle om de galvaniske forsøg med at opvække døde dyr og legemsdele, der inspirerede Mary Shelley til at skrive sin uhyggelige roman om dr. Frankenstein og hans uhyre. Fulgt af Colin Bennett, der fortalte om George Adamskis verdensturne i 1959. Det var en besynderlig samling beretninger om besøg hos politikere og andre notabiliteter, underlige hændelser og paranoide udtalelser fra Adamski.

Ufointeresserede kunne også høre om de engelske spøgelsesluftskibe i perioden omkring Første Verdenskrig, og Kenneth Thomas fortalte og fortalte og fortalte om Maury Island sagen, krydret med utallige mystiske hentydninger til internationale sammensværgelser og andet godt.

Og hvis man ikke allerede var nervøs efter den omgang, kunne man gå ind i foredragssalen ved

siden af og høre Alasdair Spark fortælle om mystiske, sorte helikoptere uden kendingsbogstaver.

Selv bidrog jeg med et indslag om en ældre dansk nærkontaktsag fra Djursland (år 1600) - en sag som mange af de nyere, danske ufoskribenter mærkeligt nok aldrig har beskæftiget sig med:

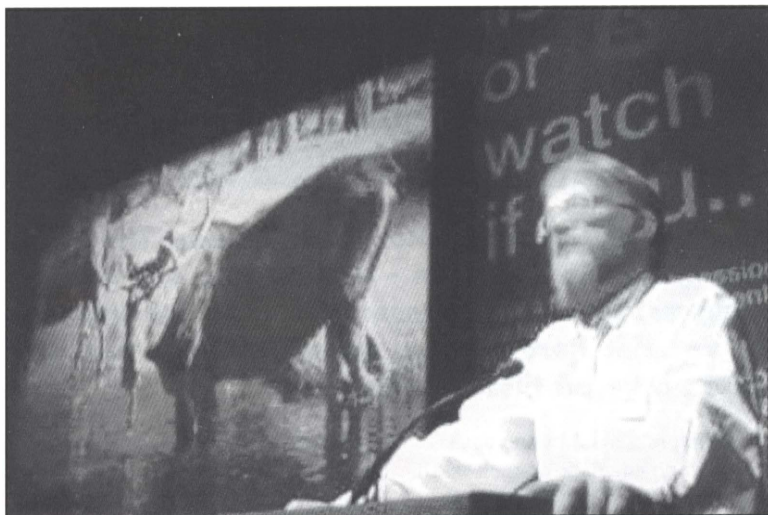
En dag i det herrens år 1600 landede en mystisk "vogn" på en mark uden for en lille landsby på

AF LARS THOMAS

*Et glimt af den imponerende flagallé ind til UnConvention 2000.
(Foto: Lars Thomas)*

Lars Thomas på talerstolen i selskab med "Skandinaviske Mærkværdigheder". (Foto: Mark Bennett)

Djursland. Mærkelige væsener strømmede ud af den, og i flere timer kunne de lokale beboere overvære, hvordan disse væsener bevægede sig rundt på markerne med deres vogn.

Mit personlige speciale er mystiske dyr, så derfor bestod en god del af mit foredrag af en diskussion af en svensk søslange, det såkaldte Storsjøodjur. Heldigvis var jeg i godt selskab, for jeg blev fulgt af Paul Harrison, der fortalte om engelske sø- og

hans medsammensvorne fra Center for Fortean Zoology, eller CFZ som de også kaldes. CFZ-drengene havde begået en film, The Owlman and Others, som havde verdenspremiere på kongressen. Det var mildest talt en besynderlig oplevelse.

På overfladen er det et dokumentarprogram om den såkaldte Owlman, uglemanden, fra den lille by Mawnan i Cornwall. Og et ganske udmærket dokumentarprogram, i øvrigt. Men rundt om dokumentarklippene myldrede det med underlige personer, der på hver deres måde forsøgte at mase sig ind på handlingen. Jonathan Downes, der i filmen forsøger at vise sin kæreste de steder, hvor Owlman viste sig, bliver forfulgt af en nazistisk, homoseksuel skeptiker, der har sat sig for at vise verden, hvilken svindler Downes er. Dertil kommer et par lesbiske hekse, der slår telt op i Mawnan, en mystisk troldmand, en spøgel-

havuhyrer, og Andy Roberts der forlystede os med sine tanker om Skotlands svar på den afskyelige snemand, den grå mand på Ben MacDhui.

Et af de mere besynderlige indslag i årets program var arrangeret af Jonathan Downes og

Susan Blackmore underholder ved middagen for talerne. (Foto: Mark Bennett)

sesagtig limonadesælger, en rasende hob, en halvfuld journalist og en lang række figurer fra den tyske surrealistiske maler Max Ernsts værker.

Man kan roligt sige, folk måbede, og en hel del udvandrede midt under forestillingen. På den anden side burde alle vel have fået mistanke, hvis de havde tænkt nærmere over, at produktions-selskabet hedder Limited Talents (begrænsede evner).

Udover de egentlige indslag var der naturligvis en lang række udenomsaktiviteter. På en stand kunne man få testet sine psykiske evner – det er et fast indslag på UnConvention – og mine var som sædvanligt ikke-eksisterende.

Så var der en stor og meget velbesøgt bar og endelig et salgsområde, hvor man kunne købe alt fra bøger om, hvordan man kontaktede sine kosmiske vejledere, til t-shirts der støttede eftersøgningen af Loch Ness-uhuret, og detektorer, der kunne indbygges i en kasket eller en hat, og som ville skifte farve og hyle, når et rumskib fløj over, eller når man blev ramt af nogle af deres (eller var det CIA's?) tankestyr-ende stråler!

Endelig var der naturligvis også den specielle middag for alle talerne, hvor aftenens mest interessante fænomen var psykologen Susan Blackmore, der har forsket i psykiske kræfter, ufo'er og meget andet. Hun fremviste et hår, der var rødt fortil og grønt bagtil.

Selv var jeg blevet bænket sammen med Gordon Rutter, der er ekspert i ligklædet fra Torino og i øvrigt verdensrekordindehaver i

Bob Rickard (tv.), Paul Sieveking og Lionel Fanthorpe. (Foto: Mark Bennett)

den ædle kunst at have flest mulige sugerør i munden på én gang; Paul Harrison, der ved alt, hvad der er værd at vide om søslanger, havuhyrer og Jack the Ripper; og endelig Jan Harold Brunvand, der er amerikansk folkemindeforsker og verdens førende ekspert i vandrehistorier.

Det var som sædvanlig en overvældende og underholdende oplevelse at være til UnConvention. Hver eneste gang jeg har været der, er jeg rejst hjem

med en fornemmelse af, at min horisont er blevet udvidet så meget, at det strammer i øjenkrogene. Jeg kan ikke anbefale et besøg varmt nok.

Men hold jer på afstand af Fortean Times' redaktør Bob Rickard. Han slæbte mig ind som deltager i et radioprogram ledet af den tidligere konservative politiker Edwina Curry, hvor folk ringede ind og stillede spørgsmål og fortalte om deres oplevelser.

Den gode fru Curry var nu mere

interessert i, hvorfor en "serious scientist" var rejst hele vejen til London for at være med i denne mærkelige kongres. Nu ved jeg ikke helt, hvor hun havde fået det med seriøs videnskabsmand fra, men der er slet ingen tvivl om, hvorfor det er værd at rejse til London for at deltage i UnConvention. Det er sjovt, og man lærer en masse. Prøv selv. Den sidste weekend i april 2001 åbner de dørene for den 8. UnConvention. God tur! □

Jeg har trykket et spøgelse på næven

Det er en sær fornemmelse at have trykket et spøgelse i hånden. Det har jeg, hvis man skal tro Mikael Rothsteins bog "Ufoer og rumvæsener". Nemlig George Adamski (1891-1956, ifølge bogen). Er årstallene rigtige, var det hans astrallegeme, jeg havde fornøjelsen af at møde på en SUFOI-kongres i Fredericia først i 60'erne. Scorede den charmerende, gamle svindler sin største triumf ved at optræde discarnate, uden at vi opdagede hans luftighed, eller bringer bogen fra det ærværdige Gyldendal en tyrkfejl til torvs?

Indtil andet er bevist, hælder jeg til sidste mulighed. Gode gamle Adamski stillede først de vel-pudsede, brune sko i 1965.

Rothstein har begået en påkrævet bog om ufoer som myte. UFO-Nyt har jo stort set ignoreret denne side af ufo-syndromet. Det er blevet en noget tung, men interessant bog, hvor Rothstein har den store fordel at se i bagklogskabens klare lys. Han er dog klar over, at de påstande, ufo-kontakterne – George Adamski, George King m.fl. – fremsatte, ikke var så usandsynlige anno 1960 som bare ti år senere. Naturvidenskaben var delt i vurderingerne af fx Venus' beboelighed. Nogle ventede et klima, hvor man i hvert fald ved polerne kunne have paradisiske forhold. Desværre fik de ikke ret. Virkelighedens Venus er tør, superhed og klemmt under ca. 90 atmosfærers tryk.

Derfor har jeg, siden de første sonder gik ned på Venus, haft

inderligt ondt af blonde Orthon, som George mødte i Mohaveørkenen. Hvis det rare rumvæsen fra Venus virkelig var trådt ud af sin flyvende tallerken for at møde cafeteriabestyreren fra Mount Palomar, ville han – Orthon – være eksploderet som en dybhavsfisk, der hales op til overfladen.

Til alt held døde han – George, ikke Orthon – i 1965. Før rumsonderne begyndte at regne ned over Mars og Venus. (En navnefælle til Orthon blev hyperaktiv i Danmark et par år senere, men det er en anden myte, som Rothstein mærkværdigvis ignorerer).

Personlig var jeg allerede begyndt at svigte George Adamski, da jeg fik et lille dyr galt i halsen – et dyr, som han påstod, han havde set på Månen. Allerede da vidste jordisk videnskab, at der så at sige ingen atmosfære er på vores drabant. Adamskis troværdighed blev ikke bedre, da han berettede om en tur til Saturn, hvor han – med klædelig beskedenhed – repræsenterede Jorden i et kosmisk råd. Selv en nysproglig måtte ane, at George på Saturn ville have mødt den modsatte skæbne af Orthons i den californiske ørken: Klemmt til døde. Det er et spørgsmål om tyngdekraft, ikke åndelighed.

Kort sagt, gode, gamle George var en svindler. Charmerende og ret harmløs, men løgnen tog kraften af hans historie. For det grundlæggende skel går mellem sandhed og løgn. Det mente

Adamski og hans kolleger i kon-taktpersonbranchen nok ikke.

Værre er det, at Mikael Rothstein heller ikke synes at mene det. Han bliver nemlig ved at tale om virkeligheder. Det kan man også godt tale om, men så skal man være klar over, at man har overskredet den altafgørende grænse mellem fakta og fiktion. Fiktion er fin, men ikke virkelighed. "Virkeligheden er det, der ikke forsvinder, når du holder op med at tro på det," som SF-forfatteren Philip K. Dick skrev.

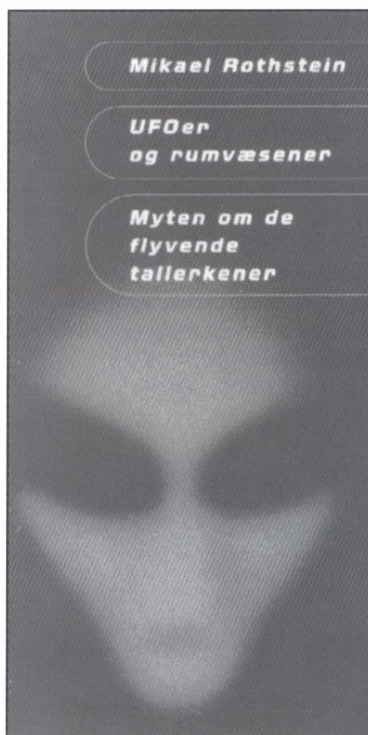
Dick var en slags manisk virkelighedssøger – modsat Scientologys stifter, hans SF-kollega L. Ron Hubbard, der hævdede, at "det er sandt, når det er sandt for dig."

Hvad har Hubbard for resten med ufoer at gøre? Ganske meget. Egentlig er Scientology den største rumkuller-kult (hvis man ikke vælger kun at se dens anden aspekt: fed forretning). Ifølge Hubbard er vi alle rester af 76 mio. år gamle rumvæsner, der blev tvangsforflyttet til Jorden og myrdet for, at de kunne reinkarnere her.

Her bommer Rothstein i øvrigt igen ved at påstå, at vore "thetaner" – sjæle – ifølge Hubbard skulle være kommet til Jorden for billioner af år siden. Gør det nogen forskel ved så mægtige tidsperioder? Faktisk ja. For Hubbard – der hævder, at han fortæller en sand beretning – fortæller, at staklerne blev bragt hertil indfrosset i isklumper og

AF PER
BORGAARD

anbragt ved navngivne vulkaner, som ikke eksisterede for 76 mio. år siden. Scientology-stifteren bringer altså igen her en lodret løgn til torvs.

Man kan ikke forlange af folk

som Buddha, Moses, Jesus eller Muhammed, at de skulle være videnskabelige, da de grundlagde deres religioner, for der fandtes ikke videnskab dengang, og de ville ikke være blevet forstået, hvis de havde talt i videnskabelige termer. Men når en moderne religionsstifter udtaler sig om virkeligheden – endda for at underbygge noget, han kalder en moderne, videnskabelig religion, og så alligevel gang på gang kommer med bevisligt usande "fakta", så afslører han sig som svindler og charlatan.

Der må stilles lidt andre krav til moderne religionsstifteres omgang med kendsgerninger, end der måtte – og kunne – stilles i den grå, før-naturvidenskabelige oldtid. Men Rothstein skriver direkte, at der ingen grund er til at tolke Hubbards projekt som et svindelnummer. Så tror jeg ikke, jeg ville bryde mig om at købe en brugt bil af Rothstein.

Den franske Rael-rumkult er endnu uhyggeligere end Scientologys ensretning af troende. Rael prøver ikke at lave mentale kloner, men lover bl.a. evigt liv ved kloning og evig sex med

kloner, der bare destrueres efter orgierne. KZ-lejrene Dachau og Neuengamme er søndagsskoler i forhold til det menneskesyn.

Hubbardister og raelianere har lov at tro, hvad de vil. I demokratier har selv de, der vil demokratiet til livs, tro- og taleret. Det store problem er at finde en måde at imødegå dem, før det bliver nødvendigt at gøre det på samme måde, som demokratierne måtte imødegå nazismen (der også havde okkulte rødder).

Rothsteins bog er ikke synderlig brugbar i den retning, netop fordi han opererer ud fra den sproglige misforståelse, at der er mange virkeligheder. Der er kun én. Derimod er der mange virkelighedstolkninger eller livssyn, men det er noget ganske andet.

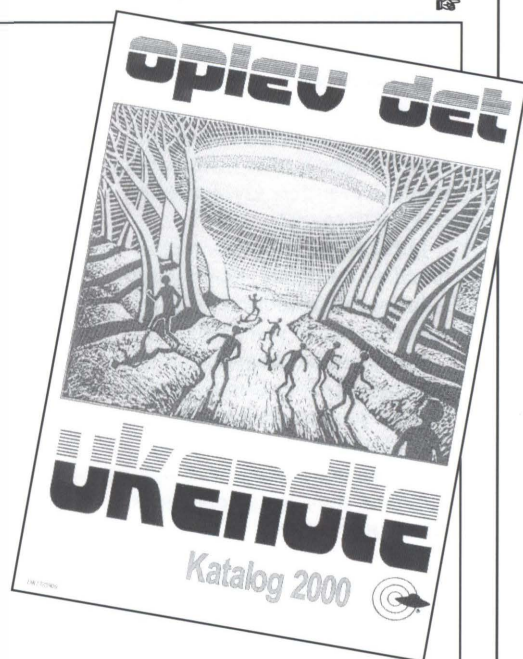
De påvirker virkeligheden – gennem de troendes handlinger – men de er ikke virkeligheden, og derfor er det misvisende at tale om forskellige "religiøse virkeligheder". Og det er endnu mere misvisende at sidestille religionerne, som Rothstein konsekvent forsøger. Det svarer nogenlunde til at sidestille champignon og hvid

Oplev det ukendte

Skandinavisk UFO Information (SUFOI) har siden 1957 udgivet mange materialer om ufo-fænomenet og hjemkøbt bøger, hæfter, videoer, cd-rom'er m.m. fra udlandet til videresalg gennem UFO-Nyt.

I dag har vi så stort et udvalg, at vi slet ikke har sider nok i UFO-Nyt til at annoncere for alle de mange spændende materialer. Derfor har vi udgivet et 24 siders katalog med en samlet oversigt over alle salgsmaterialer.

Du kan få kataloget tilsendt gratis ved at udfylde nedenstående kupon (eller en fotokopi af den) og sende den til: SUFOI, Postboks 2820 Gentofte.

☐ Ja, tak. Send et eksemplar af kataloget "Oplev det ukendte. Katalog 2000" til:

Navn: _____

Adresse: _____

E-mail: _____

fluesvamp, fordi begge dele er hvide svampe. Førstnævnte er spiselig og gavnlig, sidstnævnte lige så dødbringende som Heavens Gate sektens ufotro.

Så man skal passe på, hvad man tror. Prøv ånderne! som Paulus sagde.

Det gælder selvsagt også Rothsteins bog. For selv om han søger at give en redelig fremstilling af ufomytologien, er det ikke hele sandheden om ufo-syndromet. Blandt andet fravælger han på forhånd den mest interessante mulighed, nemlig at der i høstakken af misforståede naturfænomener, vandrehistorier og åbenbarin-

ger fra religiøse galninge og ditto spekulanter kunne skjule sig et enkelt konkret rumskib. Chancen er elektronmikroskopisk. Men den er der.

Lad os bare lege videre med den mulighed, men uden at kalde ideen virkelighed, før ET lander på Rådhuspladsen. I ventetiden kan vi så studere myterne og mytomanerne. Blandt andet for ikke at blive ramt i nakken af dem. George Adamski ville aldrig være blevet verdensberømt i Danmark, hvis vi havde kunnet se, at han stjal det meste af sin "virkelige" historie fra teosofferne, men i 50'erne kunne

danskere, der kendte noget til teosofi, tælles på en gammel savværksarbejders fingre. Vi var værgeløse. Hvilken undskyldning har man for at være lige så naiv i dag?

□

Mikael Rothstein: *Ufoer og rumvæsener. Myten om de flyvende tallerkener*, i serien Gyldendal Nye Religioner, Gyldendal 2000, 256 sider, kr. 229,00.

En kommentar til "19 Direkte"

Mikael Rothstein (MR) er et produkt af et uddannelsessystem, som selvklart ikke kan acceptere et fænomen, som ikke allerede er beskrevet af naturvidenskaben. Det almindelige menneskes problem i forhold til MR er, at MR er utroligt velformulerende og desuden har en akademisk fremtræden, som gør, at ethvert mindre studeret menneske vil afholde sig fra videre debat.

Vi, der har set noget usædvanligt, føler os sidestillet med mennesker, der tror på nisser og trolde, og MR kan snart få os til at føle os som åndelige undermålere - som rene tåber. MR ved, at han i kraft af sin oratoriske begavelse til enhver tid kan debattere sig frem til, hvorfor folk tror, de har set noget usædvanligt. I Holbergs "Erasmus Montanus" kunne Rasmus Berg disputere degnen sønder og sammen. Han kunne sågar bevise, at hans egen mor var en sten.

Jeg, på den anden side frygter en smule, at MR's selvsikre fremfærd vil afholde ganske almindelige mennesker fra at komme frem med deres observationer, simpelthen fordi de er bange for at blive latterliggjort. MR har, formodentlig pga. udgivelsen af sin nye bog, en temmelig kraftig eksponering i medierne for tiden. En eksponering som rammer alle de, som via frivilligt ulønnet arbejde har beskæftiget sig seriøst med ufo-

Må jeg så lige give Peter Nørgaard en stor cadeau. Han lod ikke vi observatører i stikken. Behændigt undlod han at gå i verbalt clinch med den velformulerende Rothstein, vel vidende at det var blevet til en verbal massakre af hele ufo-sagen. Peter var vores særdeles kloge talsmand, alle vi der har set noget anderledes, alle vi der ikke vil stemples som idioter, alle vi der ikke nødvendigvis mener, at vi har set fremmede rumvæsener, men alligevel gerne vil have en observation undersøgt.

Peter forsvarede os på en saglig og nøgtern facon, og det er her, SUFOI's berettigelse ligger. Ikke tilhænger af fantasier og alligevel ikke afvisende, med en vilje til at

undersøge menigmands observationer. Peter forsvarede på glimrende vis, at der kunne være et fænomen, ingen af os kender til. De mennesker, der ringede ind (under tv-indslaget), havde set noget, der for dem var usædvanligt, og MR har ingen baggrund eller ret til at bagatellisere disse menneskers observationer.

Lad SUFOI være en kritisk, undersøgende, fordomsfri forening, som I så glimrende har været det i mange år. Og et stort tillykke til Peter Nørgaard, som forsvarede ufo-sagen til UG med kryds og slange. Tak, Peter! □

Flemming Poulsen,
5270 Odense N.

Baggrund

Tirsdag den 6. juni 2000 udkom religionshistorikeren Mikael Rothsteins (f. 1961, mag.art. & Ph.d.) bog *UFOer og rumvæsener*. I ugerne op til udgivelsestidspunktet redigjorde danske aviser grundigt for Rothsteins synspunkter, ligesom danske tv-kanaler bragte interviews med Rothstein. I tv-udsendelsen "19 Direkte" den 31. maj var

både Mikael Rothstein og Peter Nørgaard (ansvarlig for SUFOI's informationsarbejde) i studiet, ligesom et par seere ringede ind og fortalte om deres observationer. Udsendelsen fik mange seere til at reagere, bl.a. i form af breve til SUFOI. Flemming Poulsens brev - gengivet her på siden - er blot ét af dem. □

Kort fortalt

Spielberg ufoer

Mellem kl. 09.40 og 10.40 den 27. januar så omkring 30 mennesker, som arbejdede ved Post Group Studios i Hollywood, to store, ovale objekter flyve sammen med otte mindre højt på himlen. Som en helikopter - farven er ikke oplyst - nærmede objekterne sig, mens de små dannede en ring om de store, som for at forsvare det, som et af vidnerne udtrykte det.

En helikopterpilot, som befandt sig omkring 30 m oppe, så også objekterne. Helikopteren forlod

området på det tidspunkt, hvor de små objekter dannede en V-form bag et af de store og fløj mod vest. Det tilbageværende store objekt fløj lodret i vejret og forsvandt ud af syne.

Nogle få minutter senere blev endnu et objekt set gennem en kikkert. Det blev beskrevet som "ovalt med en gullig ring omkring midten. Den øverste del var rød og den nederste grøn."

Tilfældigt eller ej, på det tidspunkt, hvor observationen fandt

sted, lagde studierne lokaler til indspilningen af Steven Spielbergs nye højbudget serie i 14 dele om ufo-bortførelser. Der var måske tekniske konsulenter til produktionen med i objekterne? □

Kilde:
CNI News, vol. 5, nr. 24, 16.
februar 2000/-for

Tavshedspligt i 25 år?

Der har været en længerevarende debat om ufoer i Weekendavisen, bl.a. foranlediget af Mikael Rothsteins nye bog "UFOer og rumvæsener". Et af indlæggene i Weekendavisens bogsektion, 7.-13. juli 2000 var fra Jørn Christensen (JC), Gadevang, Hillerød, der bl.a. skrev:

"Før der bringes en masse bort- og søforklaringer om ufoer, synes jeg, man skulle stille et spørgsmål til luftforsvaret i Danmark: Hvorfor pålægges personalet 25 års tavshedspligt, såfremt de har deltaget i observationer af UFOer?..."

Specielt jagerpiloter, der som de første alarmeres ved observationer, er ramt af denne pligt/trivsel - men de tilhører måske qua indvælgelsen alle en hemmelig religiøs sekt? Det kan forsvaret sikkert også give en god forklaring på."

Dette læserbrev afstedkom en henvendelse til SUFOI via vor hjemmeside fra en af vore læsere (FO), der samtidig sendte en kopi af sin forespørgsel til Flyver-

taktisk Kommando. FO ville gerne vide, om det nu også kunne være rigtigt, at der var en sådan 25 års tavshedspligt for forsvarets personel. Der er i skrivende stund ikke kommet svar på denne henvendelse.

Niels W. Andreasson i Tikøb har til gengæld sendt et læserindlæg til Weekendavisen, 14.-20. juli 2000, hvor han bl.a. skriver:

"...Jeg er tidligere jagerpilot og nuværende kaptajn i SAS, og jeg kan forsikre JC og den danske befolkning om, at der ikke er pålagt personalet i Flyvevåbnet en sådan tavshedspligt. Som jagerpilot er man sikkerhedsgodkendt på grund af nødvendigt kendskab til fx beredskabsplaner, og i denne godkendelse er inkluderet en ikke tidsbegrænset tavshedspligt. Denne tavshedspligt indeholder intet vedr. evt. ufo-iagttagelser.

At jagerpiloter skulle være de første, der bliver alarmeret ved observationer, er heller ikke korrekt. Forsvaret har andet langt mere jordnært at bruge sine ressourcer til end at sende jagerfly

på vingerne på grund af en indberetning om en tilfældig observation af et fænomen, som måske ikke umiddelbart kan forklares.

JCs påstande har intet med virkeligheden at gøre. Med dette indlæg bliver jeg nok, som sikkert også Mikael Rothstein er blevet det på grund af sin bog, af paranoide ufologer beskyldt for at være en del af den internationale konspiration, hvis hovedopgave - påstås det - er at holde verdens befolkning i uvidenhed om rigtigheden i ufo-beretningerne. Men jeg er sikker på, at vi overlever!"

Så vidt debatten i skrivende stund.

I et kommende nummer af UFO-Nyt vil vi tage sagen op igen, og har læserne i mellemtiden informationer eller kommentarer, der seriøst kan bidrage til at oplyse sagen, så hører vi i redaktionen meget gerne herom. □

Ole Henningsen

Et historisk øjeblik

Alle kender datoen den 24. juni 1947 og navnet Kenneth Arnold. Men kun de færreste har hørt om Bill Bequette - journalisten som først interviewede Arnold og dermed indledte de flyvende tallerkeners tidsalder. Den franske sociolog Pierre Lagrange har talt med Bill Bequette.

Bill Bequettes artikel blev trykt i den avis, han arbejdede for, Pendleton "East Oregonian", den 25. juni 1947, og i aviser som var tilsluttet Associated Press' net. Jeg havde et stærkt ønske om at møde ham. Han var, når alt kommer til alt, et vigtigt led i en lang kæde.

Takket være ufoforskeren Greg Long sporede jeg Bill Bequette til Richland-Pasco-Kennewick-området i Washington. Jeg skrev til ham og blev glad, da jeg modtog et svar. Jeg skrev igen og stillede Bequette mange spørgsmål, som han besvarede. Så fortalte jeg ham, at jeg ønskede at besøge ham i Pacific Northwest-området. Han advarede mig om, at jeg ville bruge mange penge og kun opnå et magert resultat. Jeg insisterede, og jeg tror, at mit umulige projekt med at rekonstruere hændelserne fra 1947 morede ham. Han indvilligede i at møde mig. Vi mødtes i juli 1988.

Bill Bequette forsøgte aldrig at opnå berømmelse for den historie, han bragte til torvs. Jeg medbragte nogle billeder af East Oregonians bygning, af Kenneth Arnold og hans fly, og de artikler som Bill Bequette havde skrevet i Oregonian. Jeg afspillede også et bånd, hvor der var et interview med Kenneth Arnold optaget fra en radioudsendelse den 26. juni 1947 på radiostationen KWRC. Jeg havde fundet det blot nogle uger tidligere.

Det efterfølgende er hovedsageligt

fra korrespondance med Bill Bequette.

PL: Hvordan mødte De Kenneth Arnold?

BB: Mit første møde med Kenneth Arnold? Den 25. juni 1947. Både Nolan Skiff og jeg var på det lille kontor, da Arnold dukkede op. Som jeg husker det, talte vi begge med ham og lyttede til hans historie. Vi fortalte ham, at vi ikke havde nogen anelse om, hvad han havde set, men ville sende historien til Associated Press i håbet om, at en redaktør eller avislæser var i stand til at give en forklaring på de mærkelige objekter.

Det første møde varede højst fem minutter. Nolan Skiff tog nogle få notater og skrev en kort historie, som jeg fik presset ind nederst på forsiden. Så skrev jeg, så vidt jeg husker, en endnu kortere historie til AP's net. Vi var kun nogle få minutter fra trykstart, så vi havde ikke tid til mere.

PL: Hvorfor sendte De historien til AP?

BB: Historien blev sendt til AP som en selvfølge. Associated Press er et fællesskab, og en medlemsavis er forpligtet til at sende sine lokale historier. Dengang var AP-medlemsaviserne i Oregon både koblet sammen og koblet til AP bureauet i Portland med en fjernskriverforbindelse, i daglig tale kaldet en "C wire". Medlemsaviserne "hullede" deres historier og

sendte dem ud på C wiren. Andre aviser kunne frit bruge historierne fra C wiren, og AP bureauet tog alt, hvad Portland redaktørerne mente havde regional eller national interesse og sendte det ud på AP's hovednet.

Historierne fra C wiren blev af og til skrevet om, før de blev sendt ud på hovednettet. Jeg hullede den originale historie til C wiren.

PL: Hvad skete der så?

BB: Da jeg vendte tilbage til kontoret efter frokost, var receptionsdamens øjne så store som underkopper. Hun sagde, at aviser fra hele landet og Canada havde ringet. De ønskede flere detaljer om de "flyvende tallerkener".

Jeg tilbragte de næste to timer sammen med Arnold på hans hotelværelse. Ud fra det interview skrev jeg en længere historie. Historien blev telefoneret til AP i Portland. Næste morgen havde næsten alle aviser i landet historien på forsiden.

Selv efter 40 år er jeg noget forlegen over for den originale ufoberetning. Min forlegenhed skyldes, at jeg i første omgang fejlagtigt overså, hvilken stor historie Arnold havde med til kontoret den dag.

PL: Hvem skabte begrebet "flyvende tallerken"?

BB: Jeg husker ikke, om Arnold brugte ordene "tallerkenformet fartøj" eller ej. Jeg er tilbøjelig til at tro på hans version [at han kun talte

AF PIERRE
LAGRANGE

(Tegning:
Henrik Klinge
Pedersen)

om, at objekterne bevægede sig som en tallerken, der slog smut på vandet] velvidende, at journalister har tilbøjelighed til at gengive fraser. Jeg er sikker på, at jeg ikke skabte begrebet "flyvende tallerkener".

PL: Hvordan har De det med Kenneth Arnold?

BB: Arnold gav dengang ikke indtryk af at være en person, der "så ting". Nolan Skiff anså også Arnold for at være en ærlig og oprigtig person, som var rådvild over det, han så den dag. Arnold var meget samarbejdsvillig, da jeg besøgte ham på hans hotel for at følge op på historien. Efter hvad jeg husker, virkede han ivrig efter at besvare alle

mine spørgsmål så udførligt som muligt.

Arnold blev de følgende dage og uger genstand for mange vittigheder. Mange af dem var nu ikke ret gode.

Da han kom til mit kontor nogle få uger efter sit første besøg, bar han på et 8 mm filmkamera med telelinse. Hans hensigt var, sagde han, at få billeder af de næste "flyvende tallerkener" han så.

PL: Hvad mener De om den udvikling, der er sket i ufo-debatten?

BB: 50 år efter Arnold fortalte, at han havde set "flyvende tallerkener" flyve mellem skyerne over Cascade Mountains, og efter tusinder, måske millioner af ufo-observationer fra

hele kloden, mener jeg, at mindst én burde have været opsnappet nu. Som jeg fortalte før, gav Arnold ikke indtryk af at være en, der så ting, som ikke eksisterede, eller en der dagdrømte sig til mærkelige ting, så han kunne få sit navn i aviserne.

Min skepsis og tvivl betyder ikke, at ufoer ikke eksisterer, eller at det, som Kenneth Arnold så, ikke var virkeligt. Der er måske noget rigtigt i teorien om, at nogle ufoer er tophemmelige fly, som enten vores regering eller en anden regering tester. □

Kilde:
IUR, Winter 1998/-for

Gådefulde stjernes kud

Ny dansk observation har visse lighedspunkter med ejendommelig amerikansk meteorobservation fra 1868.

AF OLE
HENNINGSEN

En af vore læsere rapporterede via SUFOI's hjemmeside om en observation af et ejendommeligt lys, der blev set på himlen den 10. maj 2000 kl. 23.46.

Observatøren befandt sig i Aalborg-området og fik øje på lyset i syd. I en højde af ca. 15 grader bevægede det sig mod øst i løbet af 8-10 sekunder.

"Jeg troede først, det var et stjernes kud, men undrede mig over, at det varede så længe," fortæller ob-

servatøren HH fra Aalborg og fortsætter: "Pludselig ændrede det retning to gange. Det bevægede sig i S-form, hvorefter det forsvandt ud af syne bag en høj bygning. Bevægelsen startede fra højre, og det så ud, som om højden var aftagende, hvorefter det siksakkede i S-form, og forsvandt bag bygningen."

Kontrollerer vinklen

Rapportøren HH har senere igen

besøgt observationsstedet i et forsøg på at kontrollere vinklen til det observerede lys. Han tilføjer derefter:

"Jeg vil bestemt ikke afvise, at det har været et meteor eller andet nedfald, der har siksakket. De enorme påvirkninger, der er på et legeme, der entrerer Jordens tiltagende tyk-kere atmosfære, kan vel tænkes at spinne eller dreje det, hvis legemet ikke er plant-symmetrisk."

Ingen konklusion

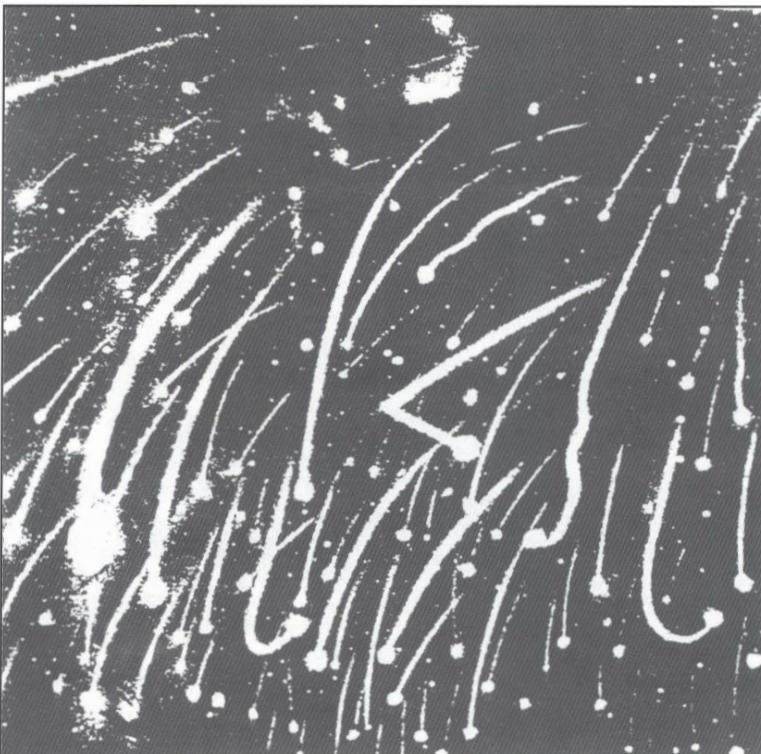
Det er ikke umiddelbart muligt at sige noget nærmere om, hvad der kan have forårsaget denne observation.

Selv om der næppe kan drages en direkte parallel, leder den akavede bevægelse hen over himlen tanken hen på eksempler i den astronomiske litteratur, hvor rapporterede meteoror tilsyneladende har opført sig besynderligt.

Meteor fra 1868

Amerikaneren Barry Greenwood fortæller om nogle af disse hændelser i en artikel i sit tidsskrift "U.F.O. Historical Revue", marts-udgaven 2000.

Her ser man fx en spændende illustration lavet af den da 41-årige Etienne Leopold Trouvelot i Medford i Massachusetts, USA. Tegningen viser meteorsværmen Leoniderne observeret over 5 timer natten mellem den 13. og 14. november 1868. De afbildede meteor-

Trouvelots
illustration med
Leoniders
mærkelige baner
den 13.-14.
november 1868.

baner er absolut ikke alle de typiske baner for sådanne fænomener.

Trouvelot fortæller følgende om sine iagttagelser:

“Mine observationer begyndte lidt efter midnat og fortsatte uden afbrydelse til solopgang. Over tre tusinde meteoror blev observeret i denne periode på den del af himlen, der var synlig fra et nordvendt vindue i mit hjem. Maksimum indtrådte mellem kl. fire og kl. fem, da meteorerne optrådte med op til 15 i minuttet.

Generelt var stjerneskuddene ret store. Mange af dem var som Jupiter i lysstyrke og tilsyneladende størrelse, mens nogle få af dem var større end Venus, og så lysstærke at de kastede tydelige skygger. En stor del af dem efterlod lysende spor, der forblev synlige på himlen i en kortere eller længere periode.

Almindeligvis havde disse meteoror enten lige eller svagt kurvede baner hen over himlen. Men ret mange af dem udviste ekstraordinære bevægelser og fulgte komplicerede baner, hvoraf nogle var ret uforståelige.

Hvor nogle af dem bevægede sig i bølgeformede eller skarpe siksak-bevægelser, bøjede andre af til den ene eller anden side i nye retninger, efter i starten at have bevæget sig i lige baner. Adskillige af dem, der så ud til at bevæge sig i en lige bane med stor hastighed, ændrede pludselig deres bane i skarpe drej i andre retninger uden tilsyneladende at sagtne farten.”

Medlem af observatoriestaben

Med baggrund i sin årelange interesse for astronomi blev Etienne Leopold Trouvelot i 1872 knyttet til Harvard College Observatory som medlem af staben. Her udarbejdede han bl.a. i tusindvis af astronomiske tegninger baseret på sine studier ved hjælp af observatoriets 15 tommer refraktor.

Femten af Trouvelots tegninger blev udgivet med udførlige beskrivelser med titlen “The Trouvelot Astronomical Drawings Manual”, Charles Schribner’s Sons, N.Y. (1882). Blandt disse udgivne tegninger var Trouvelots specielle observationer fra den 13.-14. november 1868 gengivet på side 116/117.

Hvad så han?

Nogle af de ejendommelige observationer kan måske forklares ved fx autokinese, eller eksplosioner der

evt. kan ændre flyveretningen i det nedstyrtende himmellegeme.

Autokinese er et almindeligt kendt fænomen, hvor øjets ufrivillige bevægelser kan få et lys på den mørke nattehimmel til at se ud, som om det siksakker hen over himlen.

Det er dog rimeligt at gøre opmærksom på, at Trouvelot var en erfaren observatør. Men at der jo samtidig er tale om hans egne kunstneriske gengivelser af det observerede - ikke fotografier!

Meteor i skarpt drej

Om den mest bemærkelsesværdige meteorbane, hvor man ser meteorret dreje af i en meget skarp vinkel, fortæller Trouvelot selv:

“Et af dem, der var et meget fremtrædende objekt, bevægede sig langsomt i en lige bane, da det pludseligt drejede af i en skarp vinkel og fortsatte sin bane igen i en lige linje. Baneændringen var en spids vinkel, således at det næsten fløj tilbage i samme retning, som det kom fra.

Rester af alle de meteoror, der havde disse usædvanlige baner, kunne bagefter ses på himlen i form af lysende spor. Det var derfor nemt at konstatere, at disse baner ikke skyldtes et synsbedrag.

I et tilfælde bemærkede jeg, at baneændringen faldt sammen med, at meteorrets lysstyrke blussede op, dvs. det blev påvirket i faldet.”

Set i 1833

35 år tidligere observeredes også usædvanlige meteorbaner. Disse observationer fandt sted i forbindelse med den store meteorstorm den 12.-13. november 1833, der ses gengivet i “Smiths Illustrated Astronomy” af Asa Smith (1864). Illustrationen viser disse Leonider observeret i nærheden af Niagara Falls.

Loop på himlen i 1902

Fra Frankrig har man en tegning af en endnu mere bemærkelsesværdig meteorbane fra 1902. Observationen blev gjort af astronomen Lucien Libert den 9. februar 1902 kl. 07.40. Han var sammen med Lucien Briand, Schoux og Marcel Libert, da en yderst bemærkelsesværdig bolide (lysstærkt meteor) med en lysstyrke som Venus blev observeret i nærheden af stjernen Capella.

Meteorret fløj i en nogenlunde lige bane i løbet af 3 sekunder til stjernebilledet Perseus, hvor det lavede en slags loop og skiftede

Specielle meteorbaner over Niagara Falls den 12.-13. november 1833.

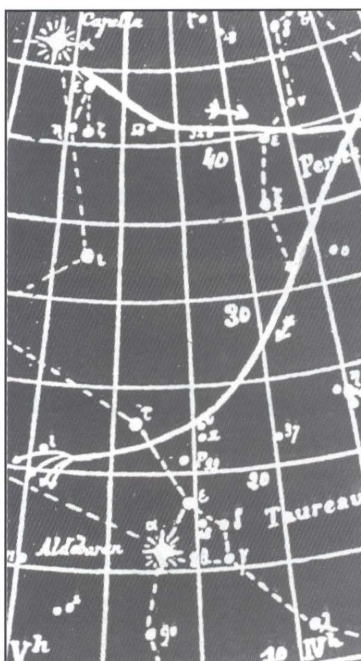
retning og i en kurved bane fløj mod stjernen Aldebaran. Da det ved denne position var ved at forsvinde, delte det sig i 3-4 svagere, lysende stykker.

Det hele varede i ca. 12 sekunder, og meteorret efterlod sig på himlen et spor, der kunne ses i omkring halvandet minut.

Jacques og Janine Vallee fortæller i bogen “Challenge To Science, The UFO Enigma”, Neville Spearman Lts. (1966) om denne og andre observationer af ejendommelige meteoror præsenteret af Lucien Libert for franske forskere i 1908.

Nature, Marine Observer og andre tidsskrifter har også gennem tiderne rapporteret om usædvanlige meteoror. □

Skulle nogen af UFO-Nyts læsere have kendskab til denne type beretninger, hører vi meget gerne herom på redaktionen.

Franske astronomer observerede en bolide, der i løbet af 12 sekunder udførte en usædvanlig sløjfebevægelse på himlen den 9. februar 1902.

Vi er ikke alene!

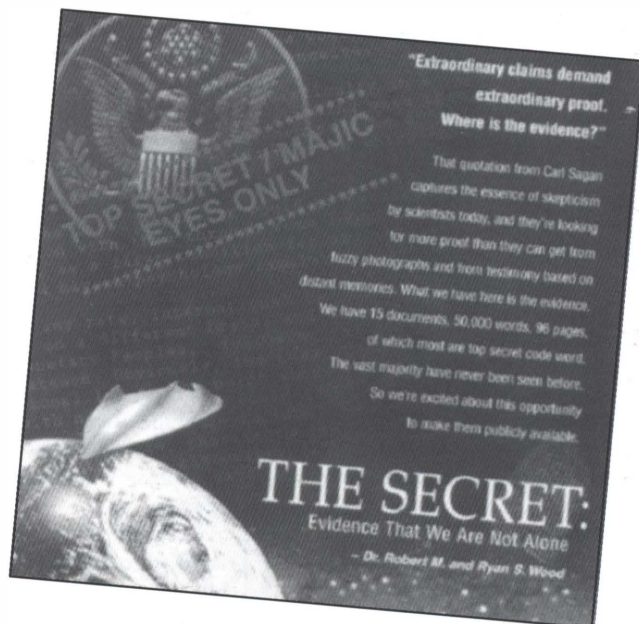
Jorden fik besøg fra rummet i 1947. Et rumskib styrtede ned ved Roswell i New Mexico. Det amerikanske militær bjergede vraket og besætningen. Umiddelbart efter nedsatte den amerikanske regering en tophemmelig forskningsgruppe. Gruppen fik navnet Majestic-12 (MJ-12) og gik straks i gang med at undersøge nedstyrtede ufoer og deres besætninger samt forske i, hvorledes ufoernes avancerede teknik kunne udnyttes. Alt er foregået i dybeste hemmelighed - og hele verden er ført bag lyset i 50 år. Menneskeheden har aldrig fået glæde af MJ-12's opdagelser!

For snart 20 år siden dukkede en række dokumenter op. De beviser, at MJ-12 eksisterede. Fup! siger de fleste. Nej, de er ægte, siger andre - heriblandt dr. Robert M. Wood og Ryan S. Wood.

Hør deres argumenter, læs alle MJ-12 dokumenterne og se billederne på CD-ROM'en *The Secret: Evidence That We Are Not Alone*.

The Secret er engelsksproget i professionel kvalitet og kan afvikles på alle Windows95 computere.

Pris kr. 240,00

The Secret: Evidence That We Are Not Alone bestilles ved at indbetale kr. 240 + kr. 17 (porto/ekspedition) i alt **kr. 257** på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive **bestillingsnummer CD-004** på modtagerdelen.

Australske himmelfænomener

Siden 1996 har ufologen Barry Taylor brugt mange timer på at betragte himlen over Grafton i Australien med videokameraet klar til optagelse. De mange timers skywatching har givet resultater: På videofilmen ses en lang række af de spændende himmelfænomener, som Taylor endnu savner en forklaring på - herunder adskillige dagslysfænomener.

Måske kan du give en forklaring på "klynge"-ufoerne og den store "vandmands-ufo"!

50 min., engelsk. Kr. 250,00

U.F.O. Down-Under bestilles ved at indbetale kr. 250 + kr. 17 (porto/ekspedition) i alt **kr. 267** på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive **bestillingsnummer V-008** på modtagerdelen.

